ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16

English Grammar Ability and Grammar Learning and Teaching at Matthayomsuksa 3 Level in the Secondary Educational Service Area Office 16

กาโสม หมาดเด็น

Kasom Matden

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Arts in Teaching English as an International Language
Prince of Songkla University
2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16

English Grammar Ability and Grammar Learning and Teaching at Matthayomsuksa 3 Level in the Secondary Educational Service Area Office 16

กาโสม หมาดเด็น

Kasom Matden

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Arts in Teaching English as an International Language
Prince of Songkla University
2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16

ผู้เขียน นางสาวกาโสม หมาดเด็น

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. นิสากร จารุมณี)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ

(ดร. พิทยาธร แก้วคง)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. นิสากร จารุมณี)

.....กรรมการ

(ดร. สิตา มูสิกรังษี)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. ธีรพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ .....
(รองศาสตราจารย์ ดร. นิสากร จารุมณี)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....
(นางสาวกาโสม หมาดเด็น)
นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....
(นางสาวกาโสม หมาดเด็น)
นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16
ผู้เขียน นางสาวกาโสมหมาดเด็น
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
ปีการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา 1) ระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน 3) รูปแบบเทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 4) ปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 5) ระดับความพึงพอใจต่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และ 6) ความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ได้แก่ ครู จำนวน 76 คนและนักเรียนจำนวน 370 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Krejcie and Morgan (1970) และคัดเลือกโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบทักษะการอ่านและแบบทดสอบทักษะการเขียน โดยอิงเกณฑ์การทดสอบตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างสำหรับครูและนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการจัดกลุ่ม สรุปประเด็นและใช้ข้อค้นพบสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ และระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับรูปแบบ วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ครูผู้สอนใช้มาก คือการใช้กิจกรรมรูปแบบต่างๆที่น่าสนใจ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้โดยง่าย ประเด็นปัญหาที่ประสบมากที่สุดในการสอนไวยากรณ์คือ นักเรียนไม่สนใจเรียน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์และมีพื้นฐานความรู้ด้านไวยากรณ์ต่ำ แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจที่ครูใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการสอนไวยากรณ์และนักเรียนยืนยันความต้องการเรียนไวยากรณ์ผ่านรูปแบบกิจกรรมและเทคนิค

การสอนที่หลากหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้สื่อและกิจกรรมที่มีความน่าสนใจที่จะช่วยให้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

คำสำคัญ: ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ, ความสามารถด้านไวยากรณ์, ทักษะการอ่าน, ทักษะการเขียน, การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ, ปัญหาการสอนไวยากรณ์, ความพึงพอใจต่อการสอนไวยากรณ์, ความต้องการเรียนไวยากรณ์

Thesis Title English Grammar Ability and Grammar Learning and Teaching at Matthayomsuksa 3 Level in the Secondary Educational Service Area Office 16
Author Ms. KasomMatden
Major Program Teaching English as an International Language
Academic Year 2015

ABSTRACT

The purposes of this study were to investigate 1) students' English grammar ability, 2) its relationship with reading and writing skills, 3) teachers' approaches in teaching English grammar, 4) problems related to grammar teaching, 5) students' satisfactory level towards study, and 6) students' needs in English grammar study at Matthayomsuksa 3 level in the Secondary Educational Service Area office 16 (SEA 16). The subject included 76 English teachers and 370 students. The sample size was determined by employing the sampling method proposed by Krejcie and Morgan (1970). The sample random sampling was used to obtain each subject. The instruments were a test of English grammar, a reading test, and a writing test in which the test items were based on the Ministry of Education's curriculum specification, two five-point rating scale questionnaires, and semi-structured interviews. The statistics used were mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), percentage, and Pearson's correlation. Qualitative data were categorized, summarized, and used to complement quantitative data.

The results of this study showed that the levels of students' English grammar ability, reading and writing skills were lowand there were positive relationships between English grammar ability and reading skill, and between English grammar ability and writing skill. The correlation was significant at the 0.01 level. Most teachers used various techniques and interesting activities to facilitate students' learning of grammar.The most serious problems in teaching were from students' lacking of attention, negative attitude towards English grammar, and poor English grammar knowledge. However, most students were satisfied with the variety of

grammar teaching activities provided. Students confirmed their needs in studying grammar through different techniques and a variety of learning activities, especially the use of teaching aids and interesting tasks variety facilitating their learning experience.

Keywords: English grammar, English grammar ability, reading skill, writing skill, English grammar teaching, teaching problems, students' satisfactory, grammar study needs

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จด้วยด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจึงทำให้เสร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยซาบซึ้งอย่างที่สุดและขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งท่านเป็นผู้ทุ่มเทเสียสละเวลาในการให้คำแนะนำ คำปรึกษา การตรวจสอบ และแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างละเอียดในทุกขั้นตอน พร้อมทั้งให้กำลังใจ ช่วยผลักดันให้ผู้วิจัยมีความอดทนต่ออุปสรรค มีความเพียรพยายามจนทำให้วิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ดร.พิทยาธร แก้วคง และดร.สิตา มูสิกรังษี ประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไข ปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ฝึกฝนทักษะ กระบวนการคิด อบรมตักเตือน และคอยให้กำลังใจตลอดระยะเวลาการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ขอขอบคุณครูและนักเรียนผู้มีส่วนร่วมในงานวิจัย จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (สงขลา-สตูล) ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัยเป็นอย่างดี จนทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายที่สุดวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่สามารถเสร็จลุล่วงไปได้หากขาดบิดามารดาผู้ให้กำเนิดและบุคคลในครอบครัว ผู้คอยอยู่เคียงข้างสนับสนุนผู้วิจัยทั้งกำลังกาย กำลังใจและกำลังทรัพย์ รวมทั้งเพื่อนร่วมรุ่นหลักสูตร M.A.TEIL 2014 ทุกคน ที่คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และเป็นแรงผลักดันทำให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ ตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสำเร็จการศึกษา

กาโสม หมาดเด็น

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ (5)
ABSTRACT (7)
กิตติกรรมประกาศ (9)
สารบัญ (10)
รายการตาราง (13)
รายการแผนภูมิภาพ (14)
รายการผลงานที่ตีพิมพ์ (15)
รายการผลงานการประชุมวิชาการ (16)
สำเนาหนังสือตอบรับจากวารสาร (17)
สำเนาหนังสือตอบรับการประชุมวิชาการ (18)
เนื้อหา
1.บทนำ 1
2.วัตถุประสงค์การวิจัย 6
3.วิธีดำเนินการวิจัย 8
3.1 กลุ่มตัวอย่าง 8
3.2 เครื่องมือการวิจัย 8
3.3 วิธีการเก็บข้อมูล 13
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล 13
4. ผลการศึกษาและการอภิปรายผล 14
4.1 ผลการศึกษา 14
4.1.1 ความสามารถด้านไวยากรณ์ ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 14
4.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน 16
4.1.3 รูปแบบเทคนิค วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 17
4.1.4 ปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 19
4.1.5 ความพึงพอใจต่อรูปแบบ เทคนิค วิธีการสอน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 21

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.1.6 ความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 23

4.2 อภิปรายผลการวิจัย 25

4.2.1 ความสามารถด้านไวยากรณ์ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 25

4.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน 26

4.2.3 รูปแบบ เทคนิค วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 27

4.2.4 ปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 27

4.2.5 ความพึงพอใจต่อรูปแบบ เทคนิค วิธีการสอนของครู 28

4.2.6 ความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 28

5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ 29

5.1 สรุปผลการวิจัย 29

5.2 ข้อเสนอแนะ 31

5.2.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน 31

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 32

เอกสารอ้างอิง 33

ภาคผนวก 37

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย 37

ก แบบทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 37

ข แบบสอบถามรูปแบบเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (สำหรับครู) 48

ค แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (สำหรับนักเรียน) 54

ง แบบสัมภาษณ์รูปแบบเทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (สำหรับครู) 60

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

จ แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อเทคนิควิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครูและความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (สำหรับนักเรียน) 63
ภาคผนวก (2) บทความวิจัย 66
บทความ 1 ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน 66
บทความ 2 การศึกษาเทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 81
ประวัติผู้เขียน 94

รายการตาราง

ตาราง **หน้า**

1 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน 16

2 รูปแบบ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 17

3 ปัญหาที่ประสบในการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 19

4 ความพึงพอใจต่อรูปแบบ เทคนิควิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 21

5 ความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 23

]

รายการแผนภูมิภาพ

แผนภูมิ **หน้า**

1 ระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 14
2 ระดับความสามารถด้านการอ่าน 15
3 ระดับความสามารถด้านการเขียน 16

รายการผลงานที่ตีพิมพ์

กาโสม หมาดเด็น, และนิสากร จารุมณี. (……). ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, _____ (อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ).

รายการผลงานการประชุมวิชาการ

กาโสม หมาดเด็น, และนิสากร จารุมณี. (2559). การศึกษาเทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16. *บทความนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือวิชาการ-วิจัย สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 9 ภายใต้แนวคิด "พลังมนุษยศาสตร์ พลังสังคมศาสตร์ พลังแห่งความสุขที่ยั่งยืน"*, จัดโดยมหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างวันที่ 24-25 มีนาคม 2559. ณ โรงแรมท็อปแลนด์ จังหวัดพิษณุโลก. หน้า 241-252.

สำเนาหนังสือตอบรับจากวารสาร

ที่ ศธ 0527.03.01(6)/228

คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก
65000

13 พฤษภาคม 2559

เรื่อง ตอบได้รับบทความ
เรียน คุณกาโสม หมาดเด็น

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัยเรื่อง *"ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน"* เพื่อรับการพิจารณาลงพิมพ์ในวารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร นั้น ทางวารสารฯ ได้รับบทความของท่านแล้ว และจะดำเนินการพิจารณาคุณภาพขั้นต้น จากนั้นจะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพบทความตามขั้นตอนของวารสารฯ หากมีความคืบหน้าใด ๆ ทางวารสารฯ จะแจ้งให้ท่านทราบในโอกาสต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด อินทจามรรักษ์)
บรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานวิจัยและบริการวิชาการ
โทรศัพท์ 0-5596-2006
โทรสาร 0-5596-2000

สำเนาหนังสือตอบรับการประชุมวิชาการ

ที่ ศธ 0527.03.01(6)/ว. 062

คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองพิษณุโลก
จังหวัดพิษณุโลก 65000

18 กุมภาพันธ์ 2559

เรื่อง ตอบรับการเข้าร่วมการนำเสนอผลงาน

เรียน คุณกาโสม หมาดเด็น

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิชาการ/วิจัย เรื่อง การจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 เพื่อนำเสนอในงานประชุมวิชาการระดับชาติของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือวิชาการ-วิจัย สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 9 ภายใต้แนวคิด “พลังมนุษยศาสตร์ พลังสังคมศาสตร์ พลังแห่งความสุขที่ยั่งยืน” ที่จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 24-25 มีนาคม 2559 ณ โรงแรมท็อปแลนด์ จังหวัดพิษณุโลก ตามความทราบแล้ว นั้น

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ในฐานะคณะกรรมการฝ่ายวิชาการ การจัดประชุมวิชาการดังกล่าว จึงขอเรียนแจ้งตอบรับการเข้าร่วมนำเสนอผลงานของท่าน โดยวิธีการนำเสนอแบบ Oral Presentation ทั้งนี้สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติม ได้ที่ http://www.socsci.nu.ac.th/husoc/

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ชมนาด อินทจามรรักษ์)
ประธานคณะกรรมการฝ่ายวิชาการ
งานประชุมวิชาการฯ

งานวิจัยและบริการวิชาการ
สำนักงานเลขานุการคณะฯ
โทรศัพท์ 0-5596-2094
โทรสาร 0-5596-2000

THE 9TH National HUSOC Conference Academic-Research 2016
เครือข่ายความร่วมมือวิชาการ-วิจัย สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ขอมอบเกียรติบัตรนี้ให้กับ
กาโสม หมาดเด็น
ที่ได้ร่วมนำเสนอผลงานวิชาการ
ในการประชุมสัมมนาวิชาการระดับชาติของเครือข่ายความร่วมมือวิชาการ-วิจัย
สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 9
จัดโดย คณะมนุษยศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ระหว่างวันที่ 24 –25 มีนาคม 2559 ณ โรงแรมท็อปแลนด์ พิษณุโลก
(รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ สิรสุนทร)
คณบดีคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
(ศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ จินายน)
อธิการบดี มหาวิทยาลัยนเรศวร
(รองศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา พัดเกตุ)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายภาษาหนึ่งของโลกในปัจจุบัน (Crystal, 1997) เพื่อประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น การติดต่อสื่อสาร การศึกษา การประกอบอาชีพ การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไปสู่สังคมโลกด้วย ทั้งนี้ Kirkpatrick (2010) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของผู้คนในกลุ่มประเทศอาเซียนและในกฎบัตรอาเซียนข้อที่ 34 ยังกำหนดภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานภาษาอังกฤษจึงเปรียบเสมือนเครื่องมืออันดับหนึ่งในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันสำหรับประชากรอาเซียนและประชากรทั่วโลก ประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกของกลุ่มประเทศอาเซียนและของโลก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยความสำคัญดังกล่าวนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2552) จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในทุกระดับชั้น โดยจัดการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันมากขึ้น เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สามารถนำทักษะความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านการประกอบอาชีพ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทั้งสามารถใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกและเพื่อสนองนโยบายการพัฒนาประเทศให้ทัดเทียมกับนานาประเทศ

จากบทบาทและความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษดังกล่าว จึงจำเป็นสำหรับผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษให้คล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Peirce, 1989; De Wet, 2002) ในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้นต้องอาศัยความเข้าใจทางด้านไวยากรณ์เป็นหลัก เพราะไวยากรณ์คือ กฎเกณฑ์ของภาษา ซึ่งรวมถึง เสียง คำศัพท์ กลุ่มคำประโยค หลักการใช้คำ และการจัดวางคำเข้าด้วยกันให้เป็นรูปประโยคที่สามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ (Harmer, 1987;Thornbury, 2000; Nunan, 2003; Cowan, 2008) จึงกล่าวได้ว่า ไวยากรณ์เป็นแกนหลักของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ถ้าขาดความรู้ด้านระบบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแล้วผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะไม่เข้าใจและไม่สามารถสื่อสารในระดับสูงได้ ไวยากรณ์ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยสนับสนุนการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (Long and Richards ,1987; Dickins and Woods, 1988; Parrott, 2000) การเรียนรู้รูปแบบโครงสร้างภาษาเป็นสิ่งสนับสนุนความสามารถในการนำภาษาไปใช้ได้ถูกต้องตามกฎบรรทัดฐานของภาษา กล่าวคือหากผู้เรียนภาษามีความรู้หรือความสามารถด้านไวยากรณ์ในระดับดี ก็จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้งในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดีเช่นกัน (Nunan, 2004) สอดคล้องกับ Canale and Swain (1980) และ Zhang and Min-Yan (2009) ที่ระบุว่า สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญในการพูดให้

ประสบผลสำเร็จ คือ ความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ การรู้โครงสร้างไวยากรณ์ดีช่วยให้ผู้พูดสามารถเข้าใจรูปแบบของคำ ประโยค และสามารถคิดสร้างประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทั้งยังสามารถพูดสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว (Fluency) และใช้ภาษาอย่างถูกต้อง (Accuracy) สำหรับบทบาทไวยากรณ์ในการอ่าน กล่าวคือผู้เรียนจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้นหากมีความรู้ความเข้าใจในหลักไวยากรณ์ดี เพราะไวยากรณ์ช่วยให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นหน้าที่ของคำ โครงสร้างประโยค ซึ่งช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Mccarthy, 2000) และสำหรับในการเขียนไวยากรณ์สนับสนุนการเขียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะหากผู้เรียนมีความรู้และแม่นยำในการใช้ไวยากรณ์ก็จะช่วยให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ และประเมินการใช้คำ ทั้งยังสามารถใช้ไวยากรณ์ที่เหมาะสมในงานเขียน (Derewianka, 2008) สอดคล้องกับ นเรศ สุรสิทธิ์ (2547) ที่กล่าวว่า การใช้ภาษาที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่สำคัญมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการอ่านและเขียนซึ่งเน้นความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องทางด้านหลักภาษาและไวยากรณ์มากกว่าการฟังและการพูด ทั้งนี้ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานไวยากรณ์ดีจะสามารถเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งการพูด การอ่าน การเขียนได้เร็วกว่าและดีกว่าผู้ที่ไม่รู้หรือรู้ไวยากรณ์อังกฤษน้อย ด้วยเหตุนี้ในการจัดการเรียนการสอนครูจำเป็นต้องสอนกฎโครงสร้างอย่างละเอียดและถูกต้อง (Burges and Etherington, 2002; Ebsworth and Schweers, 1997; Potgieter and Conradie, 2013)

ถึงแม้ว่าหลักสูตรการเรียนการสอนของประเทศไทยจะให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษและการพัฒนาทักษะดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามการเรียนไวยากรณ์เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยเพราะนักเรียนคิดว่าไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากน่าเบื่อ และกิจกรรมการสอนในชั้นเรียนไม่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนขาดประสิทธิภาพในทักษะอื่นด้วยเช่นกัน (Musigrungsi, 2002) นอกจากนี้จากการสำรวจความสามารถทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ปี 2009-2015 ของบริษัท Education First ซึ่งเป็นผู้นำด้านการเรียนต่อต่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทั่วโลก ที่ได้จัดอันดับระดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษจากแบบทดสอบวัดระดับ (Placement test) ที่มีการวัดทั้งความสามารถด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ การอ่านและการฟังผลปรากฏว่า ประเทศไทยมีผลคะแนนอยู่ในระดับต่ำมากติดต่อกันจนถึงปัจจุบัน (ดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ, 2558) และยิ่งไปกว่านั้นผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : ONET) ที่จัดสอบโดยสถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) พบว่าคะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั่วประเทศต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งประเมินได้จากคะแนนเฉลี่ย 3 ปีย้อนหลัง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555-2557 อยู่ที่ร้อยละ 28.71, 30.35 และ 27.46 ตามลำดับซึ่งถือว่าต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินที่สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) กำหนดไว้ ทั้งยังสอดคล้องกับรายงานผลการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนในมิติ O-NET ปีการศึกษา 2557 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ซึ่งได้

เปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2556-2557 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับระดับประเทศ ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 พบว่าระดับประเทศมีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 30.35 และ 27.46 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนพัฒนาเท่ากับ -2.89 ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 29.99 และ 27.90 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนพัฒนาเท่ากับ -2.90 และระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 มีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 31.29 และ 27.70 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนพัฒนาเท่ากับ -3.59 จากผลดังที่ได้กล่าวมาชี้ให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าคะแนนพัฒนาของวิชาภาษาอังกฤษอยู่ระดับต้องปรับปรุงในทุกระดับ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรเร่งรัดพัฒนาทักษะต่างๆ ทางด้านภาษาอังกฤษ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16, 2557)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวอาจมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังที่ Markley (2004) กล่าวว่าพฤติกรรมการสอนของผู้สอนก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาและการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากพฤติกรรมการสอนของผู้สอนทั้งในด้านวิธีการและกระบวนการสอน การใช้ภาษา การปฏิบัติตนในการสอน การใช้สื่อการสอน ฯลฯ สามารถบ่งบอกและมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนะหรือเจตคติต่อการเรียนภาษาและส่งผลต่อการเรียนรู้ได้ เช่นเดียวกับ ฟาฏินา วงศ์เลขา (2553) ระบุว่า ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญในการถ่ายทอดวิชาความรู้แก่ผู้เรียน ดังนั้นจึงควรมีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอน ใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา แสวงหาเทคนิควิธีสอนใหม่ๆ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และ Morelli (2003) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีนั้นครูจำเป็นต้องรู้วิธีการสอนและต้องสอนไวยากรณ์ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลายโดยคำนึงถึงนักเรียนเป็นหลัก เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และสร้างบรรยากาศการเรียนให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง

Nunan (1991) Gorner, Philips, and Walters (1995) และ Thornbury (2000) อธิบายถึงวิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษว่ามี 2 วิธีดังนี้ วิธีแรกคือแบบนิรนัย เป็นวิธีสอนที่ประยุกต์มาจากการสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation) มี 3 ขั้นตอนหลักคือ 1) ครูนำเสนอกฎโครงสร้างไวยากรณ์ 2) ครูให้ตัวอย่างโดยเน้นตรงส่วนโครงสร้างไวยากรณ์ และ 3) นักเรียนทำแบบฝึกหัดและสร้างประโยคจากกฎที่เรียนมาด้วยตัวเองซึ่งครูผู้สอนมักใช้วิธีการแปลจากภาษาที่สองเป็นภาษาที่หนึ่ง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของเนื้อหาที่เรียน วิธีที่สองคือแบบอุปนัย Gorner, Philips, and Walters (1995) Nunan (1999) และ Thornbury (2000) อธิบายว่า การสอนแบบอุปนัยเป็นกระบวนการสอนที่สอนจากรายละเอียดไปหาข้อสรุป กล่าวคือครูจะให้ตัวอย่างหลายๆประโยค ซึ่งในตัวอย่างประโยคจะมีโครงสร้างไวยากรณ์เป้าหมายตาม

จุดประสงค์การสอน จากนั้นนักเรียนศึกษาค้นหาเปรียบเทียบหรือวิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณ์ในประโยคเหล่านั้นจนสามารถสรุปหลักการหรือกฎเกณฑ์ได้ด้วยตนเอง และท้ายที่สุดนักเรียนฝึกหัดแต่งประโยคด้วยตัวเองโดยใช้โครงสร้างที่ค้นพบ

Ellis (2002) แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่าการสอนแบบเน้นโครงสร้าง มีข้อจำกัดกล่าวคือผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง อย่างไรก็ตามการที่ผู้เรียนจะสามารถประสบความสำเร็จจากการสอนวิธีนี้หรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้สอนเป็นสำคัญ ผู้สอนบางท่านสามารถใช้วิธีการสอนนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้เพื่อการสื่อสารได้เช่นกัน นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียนเองด้วย Ellis (2002) ย้ำว่าผู้เรียนจำนวนมากทั่วโลกประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาด้วยวิธีการเน้นโครงสร้างและยังพบว่าผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จจากการสอนวิธีนี้มักมีความชอบในการเรียนภาษาอยู่ก่อนแล้ว อย่างไรก็ดี Oxford and Lee (2007) ได้เสนอความเห็นว่าผู้เรียนภาษาที่สองที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่มีวิธีการเรียนรู้และชอบวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สองแตกต่างกัน เช่นผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ชอบการเรียนรู้แบบ Focus on forms – explicit- deductive mode การเรียนรู้ภาษาที่สองลักษณะนี้ผู้เรียนชอบการเน้นที่โครงสร้างภาษาและการจำกฎผู้เรียนภาษาที่สองบางคนรู้สึกว่าหากไม่มีการสอนหลักหรือกฎไวยากรณ์ก่อนจะรู้สึกราวกับว่าไม่ได้เรียนรู้ภาษานั้นอย่างแท้จริง แต่ในบางวัฒนธรรมผู้เรียนมีความเชื่อว่าการสอนภาษาที่สองบางวิธี เช่น การเรียนรู้ทางอ้อม (implicit learning) เป็นการสอนภาษาจริงๆเพราะการสอนแบบนี้เน้นการสอนเรื่องการสื่อสารด้านความหมาย (meaning focus) ไม่มีการอธิบายถึงโครงสร้างไวยากรณ์และกฎการใช้ นั่นคือการสอนไวยากรณ์แบบเน้นความหมาย เป็นวิธีสอนที่เน้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยไม่เน้นรูปแบบของภาษาแต่จะมุ่งไปที่ผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้ภาษา Krashen and Terrell (1983) อธิบายว่า วิธีการสอนดังกล่าวนี้เป็นการเรียนภาษาตามแนวทางแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ซึ่งเป็นแนวการสอนที่เชื่อว่าการที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาที่สอง ผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนให้ง่ายและเร็วขึ้น เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย (meaning) และเน้นหน้าที่ (function) ของภาษา ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริง ทั้งนี้ Krashen (1982) และ Krashen (1985) ให้ความเห็นว่า ผู้เรียนภาษาสามารถเรียนรู้ภาษาเป้าหมายอย่างรู้ตัว นั่นคือ “conscious learning” เมื่อถูกกระตุ้นจากการที่ใส่ข้อมูลที่มีความหมาย ที่เรียกกันว่า “comprehensible input” สำหรับการสอนไวยากรณ์แบบเน้นความหมายหรือแนวทางธรรมชาติ ผู้สอนจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาเป้าหมายให้มากที่สุดในชั้นเรียน โดยเน้นเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวหรือสิ่งที่นักเรียนประสบอยู่ในชีวิตประจำวันและเน้นการฝึกภาษาแบบที่เจ้าของภาษาใช้ในการสื่อความหมายในชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเคยชินกับภาษาอังกฤษ ซึ่งแต่ละครั้งที่ฝึกผู้สอนจะต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าต้องการจะฝึกให้ใช้

ภาษาเพื่อความหมายอะไร ใช้ในสถานการณ์ใดและผู้สอนอาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดโดยอาศัยกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม

ผลการวิจัยหลายชิ้น แสดงให้เห็นว่าครูและนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพราะเชื่อมั่นว่าไวยากรณ์จำเป็นในทุกๆทักษะทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และครูนิยมใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม คือ การสอนแบบเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ (deductive approach) ถึงแม้ว่าหลักสูตรจะเน้นกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารก็ตาม และมีความเห็นสอดคล้องกันว่า วิธีการสอนดังกล่าวมีประสิทธิภาพสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนได้ และทำให้นักเรียนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าวิธีการสอนแบบอื่นๆ (Rajkhowa and Das, 2015; Uysal and Bardakci, 2014; McClure, 2006; Borg and Burn, 2008; Musigrungsi, 2002) ขณะเดียวกัน Borg and Burn (2008) ระบุว่ายังมีครูบางส่วนที่ให้ความสำคัญกับการสอนไวยากรณ์แบบอุปนัย (inductive approach) และเห็นว่าต้องสอนไวยากรณ์ร่วมในทุกๆทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) แต่อย่างไรก็ตาม Krashen (1988) ได้เสนอแนวคิดว่าการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ให้ได้ผลดีนั้น คือ การที่ครูใช้ภาษาเป้าหมาย (Target language) เป็นสื่อในการสอนอย่างสม่ำเสมอ จุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับภาษานั้นๆ แนวคิดดังกล่าวนี้แตกต่างกับผลการวิจัยของ Rajkhowa and Das (2015) ที่พบว่าครูส่วนใหญ่มักใช้ภาษาที่หนึ่งในการอธิบายไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเนื่องจากผู้เรียนมีความแตกต่างด้านระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษ ซึ่งวิธีการสอนดังกล่าวสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจรายละเอียดของโครงสร้างภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง

นอกจากนี้องค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนคือ ครูผู้สอน เพราะหากผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนที่น่าสนใจ มีความหลากหลาย เหมาะกับระดับหรือความต้องการของผู้เรียน และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนที่ครูเลือกใช้ อาจเป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ (ฟาฏินา วงศ์เลขา, 2553; ปองรัตน์ ศรีสืบ, และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ , 2553; ธีราภรณ์ พลายเล็ก, 2555; Markley, 2004; Morelli, 2003; Jacobovits, 1971; Stevens, 1987; Pawlak, 2009)

จากงานวิจัยที่ผ่านมาสรุปได้ว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าไวยากรณ์เป็นความรู้พื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะสามารถนำความรู้ด้านนี้ไปพัฒนาทักษะอื่นๆได้ นอกจากนี้ครูนิยมการสอนไวยากรณ์แบบดั้งเดิมหรือแบบเน้นโครงสร้างมากกว่าการสอนแบบเน้นเพื่อการสื่อสาร แต่อย่างไรก็ตามครูประสบปัญหาในด้านการใช้ภาษาที่สองในการสอน ครูและนักเรียนเห็นว่าไวยากรณ์มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและสามารถเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้เกิดประสิทธิภาพได้

จากความสำคัญของทักษะด้านไวยากรณ์ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ และจากภาวะวิกฤติโดยรวมของคะแนนพัฒนาวิชาภาษาอังกฤษของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จึงจำเป็นต้องศึกษาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเปรียบเสมือนแกนหลักของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษว่าอยู่ในระดับใดและส่งผลต่อการพัฒนาทักษะอื่นๆในปัจจุบันหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านและการเขียนครูใช้วิธีการสอนแบบใด ประสบปัญหาใดบ้าง นักเรียนมีความพึงพอใจเพียงใด และมีความต้องการเรียนอย่างไร เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาภาพรวมของการจัดการเรียนการสอนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 ซึ่งอยู่ในภาวะวิกฤตของการพัฒนาภาษาอังกฤษว่านักเรียนมีความสามารถระดับใด ครูจัดการเรียนการสอนอย่างไร นักเรียนมีความพึงพอใจหรือไม่ และนักเรียนมีความต้องการเรียนแบบใด เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ในทุกมิติมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยกำหนดขอบเขตศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 การศึกษาครั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อตอบคำถามวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับใด

2.2 ระดับความสามารถด้านไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กับความสามารถด้านการอ่านและการเขียนหรือไม่

2.3 ครูใช้เทคนิควิธีสอนแบบใดบ้างในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2.4 ครูประสบปัญหาใดบ้างในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2.5 นักเรียนพึงพอใจต่อเทคนิควิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพียงใด

2.6 นักเรียนต้องการเรียนไวยากรณ์โดยวิธีการแบบใดบ้าง

นิยามศัพท์เฉพาะและข้อตกลงในการใช้คำ

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้คำนิยามศัพท์และข้อตกลงในการใช้คำ ดังนี้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16

หมายถึง เขตพื้นที่การศึกษาการปกครองที่จัดแบ่งโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีพื้นที่รับผิดชอบคือจังหวัดสงขลาและสตูล มีโรงเรียนในสังกัดทั้งหมด 54 โรงเรียน (จังหวัดสงขลา จำนวน 43 โรงเรียนและจังหวัดสตูล จำนวน 11 โรงเรียน)

ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

หมายถึง ระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 โดยประเมินจากผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งออกแบบตามหลักสูตรมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อสอบดังกล่าวนี้มุ่งวัดความสามารถด้านไวยากรณ์ ทั้งที่เป็นแบบเฉพาะประเด็น (discrete points) และความสามารถด้านไวยากรณ์ที่แฝงอยู่ในบทอ่าน (reading texts) และในงานเขียนของนักเรียนเอง (written texts)

การจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

หมายถึง รูปแบบเทคนิค และวิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากมุมมองของครูผู้สอนและนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16

ความพึงพอใจต่อรูปแบบเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อรูปแบบเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16

ความต้องการการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

หมายถึง ความต้องการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรูปแบบเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 96 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10,753 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (จังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล) ในปีการศึกษา 2558 กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 76 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 370 คน ผู้วิจัยดำเนินการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางการกำหนดขนาดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (1970) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

3.2 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือในงานวิจัยนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 5 ชุด โดยมีรายละเอียดการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษ

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบโดยการศึกษาจากหลักสูตรและตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบแบ่งเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1: ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 40 ข้อโดยผู้วิจัยมีจุดประสงค์วัดระดับความรู้ความเข้าใจด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเจาะจงประเด็น (discrete points) ใช้เวลาสอบ 40 นาที โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

ข้อที่	ประเด็นไวยากรณ์	จำนวนข้อ	คะแนน	ข้อที่	ประเด็นไวยากรณ์	จำนวนข้อ	คะแนน
1.	Tense	4	4	6.	Subject verb agreement	4	4
2.	Determiner	4	4	7.	Reported speech	4	4
3.	Voice	4	4	8.	Preposition	4	4
4.	Question Tag	4	4	9.	Conditional	4	4
5.	Relative pronoun/clause	4	4	10.	Modifier	4	4

ตอนที่ 2: ทักษะการอ่าน (Cloze test) เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 เรื่องๆ ละ 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ ใช้เวลาสอบ 30 นาที ผู้วิจัยเลือกใช้ cloze test เนื่องจากเป็นรูปแบบข้อสอบแบบ global test ที่สามารถวัดความเข้าใจการอ่านและ ความรู้ไวยากรณ์ได้

ตอนที่ 3: ทักษะการเขียน เป็นข้อสอบแบบอัตนัย ให้นักเรียนเขียนเรียงความเชิงเรื่องเล่าตามหัวข้อที่ระบุ คือ My favorite trip โดยกำหนดความยาวประมาณ 8-10 บรรทัดและใช้เวลาในการเขียนภายใน 50 นาที หัวข้อที่กำหนดนี้อิงกับหลักสูตรตามระดับของนักเรียน โดยมีเกณฑ์การประเมินงานเขียนดังตารางต่อไปนี้

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียน

ประเด็นการประเมิน	**ระดับคุณภาพ / ระดับคะแนน**					**คะแนนรวม**
	9-10	**7-8**	**5-6**	**3-4**	**1-2**	
1. เนื้อหา	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนดทั้งหมด มีใจความสำคัญที่ชัดเจนสมบูรณ์	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนดเป็นส่วนใหญ่ มีใจความสำคัญที่ชัดเจนสมบูรณ์ในระดับค่อนข้างดี	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนดในระดับพอใช้ มีใจความสำคัญที่ชัดเจนสมบูรณ์ในระดับปานกลาง	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนดเล็กน้อย สามารถจับใจความสำคัญได้บางประเด็น	เนื้อหาไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนด ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้	10
2. การเรียบเรียงความคิด	งานเขียนมีการเรียบเรียงลำดับเนื้อหาได้ต่อเนื่องทั้งหมด มีความน่าสนใจและน่าติดตามในระดับดีมาก	งานเขียนมีการเรียบเรียง ลำดับเนื้อหาได้ต่อเนื่องเป็นส่วนใหญ่มีความน่าสนใจและน่าติดตามในระดับค่อนข้างดีและน่าติดตามในระดับค่อนข้างดี	งานเขียนมีการเรียบเรียง ลำดับเนื้อหาได้ต่อเนื่องในระดับพอใช้ มีความน่าสนใจและน่าติดตามในระดับปานกลาง	งานเขียนมีการเรียบเรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องเล็กน้อยมีความน่าสนใจและน่าติดตามในระดับต่ำ	งานเขียนไม่มีการเรียบเรียง ลำดับเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องไม่มีความน่าสนใจและน่าติดตาม	10

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ / ระดับคะแนน					คะแนนรวม
	9-10	7-8	5-6	3-4	1-2	
3. การใช้ภาษา	ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องทั้งหมดและไม่มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำ	ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่และ/หรือไม่มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำเล็กน้อยหรือไม่เกิน 3 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องในระดับพอใช้ และหรือไม่มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำปานกลาง หรือไม่เกิน 5 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์และ/หรือสะกดคำผิดเกินกว่า 5 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์และ/หรือสะกดคำผิดเป็นจำนวนมาก	10
รวม						**30(100%)**

หมายเหตุ: ปรับจากเกณฑ์ของ O'Malley และ Pierce (1996) และคู่มือครู รายวิชาภาษาอังกฤษ SPRINT 3 (2557)

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
90 ขึ้นไป	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับดีมาก
70 – 89	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับดี
50 – 69	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับพอใช้
30 – 49	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับน้อย
≥ 29	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับน้อยมาก

แบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษดังกล่าวได้รับการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง ทางด้านภาษา เนื้อหา จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีค่า IOC เท่ากับ 0.8 - 1.0 และปรับปรุงก่อนนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ที่ไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งพบค่าความยากง่าย (P) มีค่าเท่ากับ 0.4 และค่าอำนาจจำแนก (R) มีค่าเท่ากับ 0.20 (ภาคผนวก ก: แบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษ)

2. แบบสอบถามรูปแบบเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ

แบบสอบถามความคิดเห็นและปัญหาต่อรูปแบบ วิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ใช้สอบถามครูผู้สอนแบ่งเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 รูปแบบและเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครู ประกอบด้วยข้อคำถามที่ออกแบบตามหลักการสอนแบบนิรนัย (deductive approach) และแบบอุปนัย (inductive approach) ตอนที่ 2 ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ แบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Likert's scale) และตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด

แบบสอบถามดังกล่าวได้รับการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง ทางด้านภาษาเนื้อหา จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีค่า IOC เท่ากับ 0.8 - 1.0 และปรับปรุงก่อนนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับครูผู้สอน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 ที่ไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งพบว่าแบบสอบถามเทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.782 และปัญหาที่ครูประสบในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.934 (ภาคผนวก (1) ข: แบบสอบถามรูปแบบเทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ)

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ

แบบสอบถามชุดนี้ใช้สอบถามนักเรียน แบ่งเป็น 4 ตอนคือ ตอนที่ 1 รูปแบบและเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครู ตอนที่ 2 ความต้องการของนักเรียนในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ แบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Likert's scale) และตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด

แบบสอบถามดังกล่าวได้รับการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง ทางด้านภาษาเนื้อหา จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีค่า IOC เท่ากับ 0.8 - 1.0 และปรับปรุงก่อนนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 ที่ไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งพบว่าแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อเทคนิควิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ

0.928 และความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.877 (ภาคผนวก (1) ค: แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ)

แบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ประกอบด้วย คำถามปลายเปิดและคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 5 ระดับ คือ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five point Likert Scale) ดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน	ค่าเฉลี่ย	รูปแบบเทคนิค/ ปัญหา/ ความพึงพอใจ/ความต้องการ
5	4.51 - 5.00	มากที่สุด
4	3.51 - 4.50	มาก
3	2.51 - 3.50	ปานกลาง
2	1.51 - 2.50	น้อย
1	1.00 - 1.50	น้อยที่สุด

4. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับครู

แบบสัมภาษณ์เป็นคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยถามความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและปัญหาที่ครูประสบในการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คำถาม (ภาคผนวก (1) ง: แบบสัมภาษณ์รูปแบบเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ)

5. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับนักเรียน

แบบสัมภาษณ์เป็นคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยถามความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอน ปัญหาที่นักเรียนประสบในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คำถาม (ภาคผนวก (1) จ: แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบเทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครูและความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ)

3.3 วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการระหว่างเดือนสิงหาคม 2558 ถึงเดือนกันยายน 2558 ซึ่งอยู่ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และแจ้งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อติดต่อขอความร่วมมือ ในการเก็บข้อมูลประกอบการวิจัย

2. จัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือแจกแบบสอบถามกับครูและนักเรียนตามจำนวนกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งรวบรวมส่งคืนผู้วิจัยภายในเวลาที่กำหนด โดยผู้วิจัยนัดแนะไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3. นัดหมายวัน เวลาสัมภาษณ์ครู จำนวน 10 คนและนักเรียน จำนวน 10 คน ที่ยินดีให้สัมภาษณ์เพิ่มเติม ผู้วิจัยใช้เวลาสัมภาษณ์คนละประมาณ 20 นาที โดยมีการจดบันทึกข้อมูลและอัดเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ และนัดหมายวัน เวลาดำเนินการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน ที่กระจายอยู่ในโรงเรียน10 แห่ง โดยขอทดสอบในคาบเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานหรือคาบที่เหมาะสมโดยครูผู้สอนและผู้วิจัยเป็นผู้คุมสอบ ทั้งนี้การนัดหมายเรื่องวัน เวลาและสถานที่ในการจัดสอบเป็นไปตามความสะดวกของแต่ละโรงเรียน

5. ดำเนินการทดสอบระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในช่วงเดือนตุลาคม 2558 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2558 มีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเข้ารับการทดสอบทั้งสิ้นจำนวน 370 คน

6. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งจากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ครูและนักเรียน และแบบทดสอบ โดยแยกเป็นความสามารถในด้านการอ่าน การเขียน และด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามครูคืนทั้งหมด 76 ชุด (100%) แบบสอบถามนักเรียน 311 ชุด (84%) และแบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษที่สมบูรณ์ จำนวน 258 ฉบับ (70%) จากนั้นผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม โดยคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อหาค่าความคิดเห็นจากแบบสอบถามของครูและนักเรียน ดำเนินการจัดกลุ่มและหาค่าเฉลี่ยของข้อมูลจากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามและสำหรับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสรุปประเด็น เพื่อใช้อธิบายประกอบข้อมูลเชิงปริมาณ

สำหรับแบบทดสอบดำเนินการตรวจดังนี้ 1) ผู้วิจัยตรวจข้อสอบไวยากรณ์ (40 ข้อ) และทักษะการอ่าน (20 ข้อ) ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยด้วยตนเอง 2) อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะการเขียน จำนวน 2 ท่าน เป็นผู้ตรวจข้อสอบเรียงความตามเกณฑ์การประเมินที่เป็นข้อกำหนดของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยหาค่าความสัมพันธ์ของผลคะแนนที่ได้จากการตรวจของผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า การให้คะแนนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (r = 0.58) หลังจากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อหาค่าระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และค่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียน

4. ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

4.1 ผลการศึกษา

การศึกษาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ปรากฏผลดังต่อไปนี้

4.1.1 ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

แผนภูมิ 1: ระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (N=258)

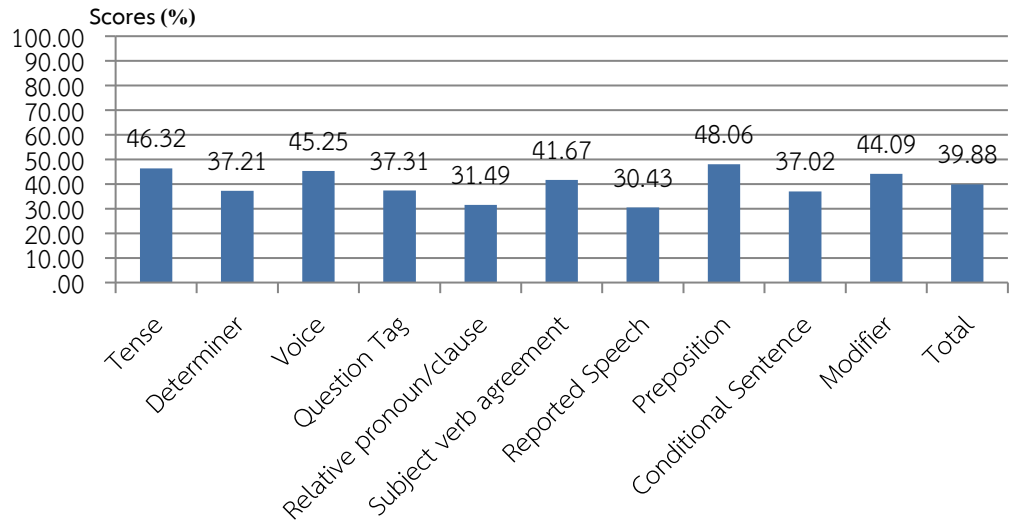

จากแผนภูมิ 1 ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ในภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 มีระดับคะแนนความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 39.88) และเมื่อพิจารณารายประเด็นจะเห็นได้ว่าประเด็นที่นักเรียนได้คะแนนสูงสุดคือ Preposition (ร้อยละ 48.06) รองลงมาคือ Tense (ร้อยละ 46.32) และประเด็นที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือ Reported speech (ร้อยละ 30.43) ระดับคะแนนไวยากรณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงภาวะที่เป็นปัญหา เนื่องจากคะแนนทั้งโดยภาพรวมและประเด็นย่อยต่ำกว่าครึ่งค่อนข้างมาก

แผนภูมิ 2: ระดับความสามารถด้านการอ่าน (N=258)

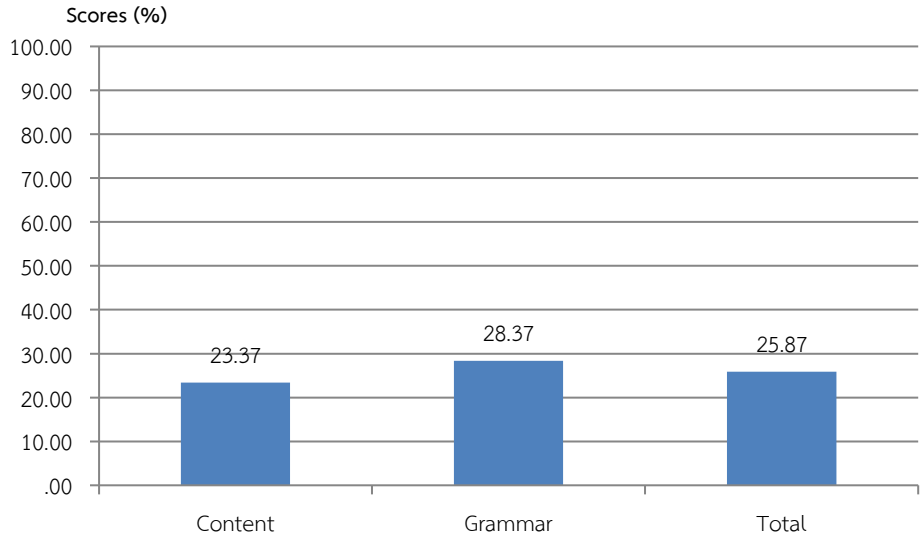

จากแผนภูมิ 2 พบว่า ในภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 มีคะแนนระดับความเข้าใจในบทอ่านอยู่ในระดับน้อยมาก (ร้อยละ 25.87) และเมื่อวิเคราะห์แยกประเด็นพบว่า ความเข้าใจด้านเนื้อหา (content) อยู่ที่ระดับร้อยละ 23.37 และความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ในเนื้อหา อยู่ที่ร้อยละ 28.37 เท่านั้น

แผนภูมิ 3: ระดับความสามารถด้านการเขียน (N=258)

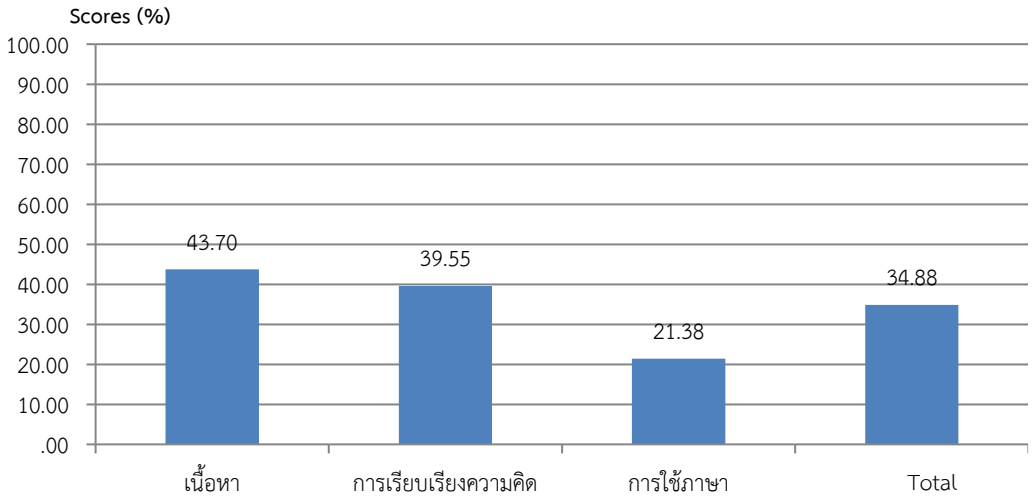

จากแผนภูมิ 3 พบว่า ในภาพรวมความสามารถในการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 มีผลคะแนนอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 34.88) และเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นของงานเขียนพบว่า นักเรียนมีผลคะแนนด้านเนื้อหามากที่สุด (ร้อยละ 43.70) รองลงมาคือประเด็นการเรียบเรียงความคิด (ร้อยละ 39.55) ส่วนประเด็นด้านการใช้ภาษาหรือไวยากรณ์มีผลคะแนนน้อยที่สุด (ร้อยละ 21.38)

4.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

ตาราง 1: ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนไวยากรณ์กับคะแนนการอ่านและการเขียน	คะแนนการอ่าน		คะแนนการเขียน	
	R	p-value	R	p-value
คะแนนไวยากรณ์	.405**	0.00	.372**	0.00

หมายเหตุ: **มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 1 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r=.405, p-value=0.00 และ r=.372 , p-value=0.00) ซึ่งหมายความว่า หากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงก็มีความเป็นไปได้ว่าคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนจะสูงด้วย ในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ต่ำก็มีความเป็นไปได้ว่าจะทำให้นักเรียนมีคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนต่ำด้วยเช่นกัน

ผลการทำแบบทดสอบชี้ให้เห็นว่า คะแนนความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 อยู่ในระดับน้อยมาก จำเป็นต้องปรับปรุงเนื่องจากความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียน และเมื่อวิเคราะห์วิธีการสอนและปัญหาในการสอนไวยากรณ์ของครู ปรากฏผลดังต่อไปนี้

4.1.3 รูปแบบเทคนิค วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ตาราง 2: รูปแบบเทคนิค วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (N=76)

ข้อที่	ในการสอนไวยากรณ์ท่านใช้รูปแบบ เทคนิควิธีการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	ข้าพเจ้าสอนโดยเริ่มจากอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์และยกตัวอย่างประโยคแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด	3.68	.97	มาก
2.	ข้าพเจ้าสอนโดยเริ่มจากให้ตัวอย่างประโยคและวลีอย่างพอเพียงและให้นักเรียนช่วยกันสรุปเป็นหลักและกฎเกณฑ์แล้วจึงให้ทำแบบฝึกหัด	3.89	.79	มาก
3.	ข้าพเจ้าสอนแทรกหลักโครงสร้างไวยากรณ์ เมื่อมีโครงสร้างนั้นๆ ปรากฏอยู่ในเนื้อหาหรือกิจกรรมการเรียนการสอน	4.05	.63	มาก
4.	ข้าพเจ้าสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น เช่น การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม เป็นต้น	4.07	.79	มาก
5.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้ง จนจำได้	3.53	.74	มาก
6.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้งจนจำได้แล้วให้ใช้คำใหม่เข้าเทียบแทน	3.53	.74	มาก

ข้อที่	ในการสอนไวยากรณ์ท่านใช้รูปแบบ เทคนิควิธีการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
7.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนทำรายงานเกี่ยวกับหลักโครงสร้างไวยากรณ์ในเรื่องที่กำหนด	2.84	1.11	ปานกลาง
8.	ข้าพเจ้าใช้ชุดฝึกหรือแบบฝึกรูปแบบต่างๆให้นักเรียนได้ฝึก	3.78	.90	มาก
9.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนแปลประโยคจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกใช้โครงสร้างประโยคที่สอน	2.89	.96	ปานกลาง
10.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนแปลประโยคจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เพื่อฝึกใช้โครงสร้างประโยคที่สอน	3.09	1.09	ปานกลาง
11.	ข้าพเจ้าอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด	3.55	.81	มาก
12.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนเขียนแต่งประโยคตามโครงสร้างที่ปรากฏในแบบฝึกหัดในตำราเรียน	3.78	.69	มาก
13.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนเขียนประโยคสั้นๆอธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระ หลังจากนั้นจึงช่วยสรุปแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	3.62	.85	มาก
14.	ข้าพเจ้าจัดสถานการณ์หรือเงื่อนไขการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วจึงร่วมกันสรุปเป็นหลักไวยากรณ์	3.29	.95	ปานกลาง
15.	ข้าพเจ้าช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคล	3.78	.89	มาก
16.	ข้าพเจ้าช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายกลุ่ม	3.43	1.07	ปานกลาง
17.	ข้าพเจ้าสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมการเล่นเกม	3.00	.94	ปานกลาง
18.	ข้าพเจ้าใช้ภาษาไทยในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์	3.84	.82	มาก
19.	ข้าพเจ้าใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์	2.88	.97	ปานกลาง
20.	ข้าพเจ้าจัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนนำประเด็นไวยากรณ์ไปฝึกใช้ในทักษะอื่นๆ (ฟัง พูด อ่าน เขียน)	3.57	.84	มาก
21.	วิธีการสอน / กิจกรรมอื่นๆ ที่ข้าพเจ้าใช้ได้แก่ เพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมกลุ่ม แสดงบทบาทสมมติ สอนผ่านเพลง สื่อที่น่าสนใจ และอุปกรณ์จริงที่ทันสมัย	4.15	.75	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	**3.53**	**0.87**	**มาก**

ตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า เทคนิควิธีการสอนที่ครูผู้สอน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ใช้อยู่ในระดับมากในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คือ วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมกลุ่ม แสดงบทบาทสมมติ สอนผ่านเพลง และใช้สื่อที่น่าสนใจ อุปกรณ์จริงที่ทันสมัย (ข้อ 21 $\bar{x}$= 4.15, S.D.= 0.75) วิธีสอนโดยใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น เช่น การยกตัวอย่าง การ.ใช้คำถาม เป็นต้น (ข้อ 4 $\bar{x}$= 4.07, S.D.= 0.79) และวิธีสอนแบบแทรกหลักโครงสร้างไวยากรณ์ เมื่อมีโครงสร้างนั้นๆ ปรากฏอยู่ในเนื้อหาหรือกิจกรรมการเรียนการสอน (ข้อ 3 $\bar{x}$= 4.05, S.D.= 0.63) ส่วนเทคนิควิธีการสอนอื่นๆ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เทคนิคการสอนที่ครูใช้อยู่ในสามอันดับสุดท้าย คือเทคนิควิธีการสอนที่เกี่ยวกับการทำรายงานหลักโครงสร้างไวยากรณ์ในเรื่องที่กำหนด (ข้อ 7 $\bar{x}$= 2.84, S.D.= 1.11) วิธีสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์ (ข้อ 19 $\bar{x}$= 2.88, S.D.= 0.97) และวิธีสอนที่ให้นักเรียนแปลประโยคจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกใช้โครงสร้างประโยคที่สอน (ข้อ 9 $\bar{x}$= 2.89, S.D.= 0.96)

นอกจากนี้ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า เทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ครูจำนวนหนึ่งนิยมใช้ คิดเป็นร้อยละ 40 คือ การสอนโดยให้ตัวอย่างประโยคหลายๆประโยคและให้นักเรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์ แล้วจึงให้ทำแบบฝึกหัด และครูร้อยละ 20 ใช้วิธีการสอนโดยให้นักเรียนทำความเข้าใจจากใบความรู้ ช่วยกันสรุปความเข้าใจ เน้นอธิบาย และทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ

4.1.4 ปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ตาราง 3: ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (N=76)

ข้อที่	ปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	นักเรียนขาดแรงจูงใจและมักคิดว่าไวยากรณ์เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย	4.04	.89	มาก
2.	นักเรียนสามารถท่องกฎไวยากรณ์ได้แต่นำไปใช้ในทักษะอื่นไม่ได้	3.70	.98	มาก
3.	ข้าพเจ้ากลัวนักเรียนจะไม่เข้าใจหากอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ	3.67	1.01	มาก
4.	ข้าพเจ้ามีความยุ่งยากในการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจหลักภาษาอังกฤษ	3.01	1.04	ปานกลาง
5.	ข้าพเจ้าต้องใช้เวลานานในการสอนไวยากรณ์เพื่อการเขียนภาษาอังกฤษ	3.45	1.04	ปานกลาง

ข้อที่	ปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
6.	กิจกรรมการสอนไม่หลากหลายเพราะต้องเน้นอธิบายกฎโครงสร้าง	3.21	1.01	ปานกลาง
7.	กิจกรรมการสอนไม่เน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะข้าพเจ้าจำเป็นต้องเน้นกิจกรรมการสอนไวยากรณ์มากกว่าทักษะอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำข้อสอบวัดผลระดับชาติได้	3.01	1.16	ปานกลาง
8.	ข้าพเจ้าขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนหรือการจัดกิจกรรมการฝึกไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	2.55	1.01	ปานกลาง
9.	ข้าพเจ้าขาดแหล่งความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนหรือการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน	2.39	1.07	น้อย
10.	ข้าพเจ้าขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการสอนภาษา เช่น คอมพิวเตอร์ อินเตอร์เน็ต	2.55	1.22	ปานกลาง
11.	ข้าพเจ้าขาดทักษะในการใช้สื่อต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ อินเตอร์เน็ต	2.11	1.07	น้อย
12.	ข้าพเจ้าไม่สามารถสร้างสื่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่น่าสนใจได้	2.41	1.05	น้อย
13.	ข้าพเจ้าขาดความรู้ในการสร้างแบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	2.12	1.06	น้อย
14.	ข้าพเจ้าขาดความมั่นใจในความรู้และการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบางประเด็น	2.34	1.04	น้อย
15.	ขนาดของชั้นเรียนหรือจำนวนของนักเรียนมากเกินไปทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถจัดกิจกรรมการสอนภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้	3.54	1.15	มาก
16.	ปัญหาอื่นๆ ได้แก่ นักเรียนไม่สนใจเรียน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์ มีพื้นฐานความรู้ด้านไวยากรณ์ต่ำ และครูต้องใช้เวลานานในการอธิบายไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	4.64	0.64	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	**3.04**	**1.02**	**ปานกลาง**

จากตาราง 3 โดยภาพรวมปัญหาการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$=3.04, S.D.=1.02) แต่ปัญหาส่วนใหญ่ที่ครูผู้สอนประสบมากที่สุด ซึ่งได้จากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามคือ ปัญหาเนื่องจากตัวผู้เรียน ได้แก่ นักเรียนไม่สนใจเรียน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์ มีพื้นฐานความรู้ด้านไวยากรณ์ต่ำ และครูต้องใช้เวลานานในการอธิบายไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (ข้อ 16 $\bar{x}$=4.64, S.D.= 0.64) ปัญหารองลงมาคือ นักเรียนขาดแรงจูงใจและมักคิดว่าไวยากรณ์เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย (ข้อ 1 $\bar{x}$=4.04, S.D.=0.89) ในส่วนของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการสอนไวยากรณ์ของครูอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 23.71) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยพบว่า ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทักษะด้านการจัดกิจกรรมการสอน การสร้างและใช้สื่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 18.52)

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า ครูร้อยละ 40 ได้ย้ำว่าปัญหาที่ประสบในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ด้านไวยากรณ์ต่ำ และร้อยละ 30 ให้ความเห็นว่า นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่เรียนไปประยุกต์กับการเรียนทักษะอื่นๆ ในวิชาภาษาอังกฤษได้

แม้ว่าปัญหาในการสร้างและใช้สื่อในการสอนไวยากรณ์จะอยู่ในระดับน้อย ผู้สอนจำนวนมากเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษว่า หน่วยงานควรจัดให้มีการพัฒนาครูผู้สอนในด้านการผลิตสื่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ นอกจากนี้ควรแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ และส่งเสริมนักเรียนให้พัฒนาความสามารถยิ่งขึ้น ส่วนนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ไวยากรณ์ต่ำ ควรสอนซ่อมเสริม ปรับพื้นฐานใหม่ และควรสร้างเจตคติที่ดีแก่นักเรียนในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

เมื่อพิจารณาในมุมมองของนักเรียนผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจและความต้องการเรียนไวยากรณ์ของนักเรียนมีดังนี้

4.1.5 ความพึงพอใจต่อรูปแบบ เทคนิควิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ตาราง 4: ความพึงพอใจต่อรูปแบบ เทคนิค วิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (N = 311)

ข้อที่	ความพึงพอใจกับวิธีการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	ครูสอนโดยเริ่มจากอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์ยกตัวอย่างประโยคแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด	4.01	.85	มาก
2.	ครูสอนโดยเริ่มจากให้ตัวอย่างประโยคและวลีอย่างพอเพียงและให้นักเรียนช่วยกันสรุปเป็นหลักและกฎเกณฑ์แล้วจึงให้ทำแบบฝึกหัด	3.88	.87	มาก

ข้อที่	ความพึงพอใจกับวิธีการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
3.	ครูสอนหลักโครงสร้างไวยากรณ์โดยแทรกอยู่ในเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน	4.04	.85	มาก
4.	ครูให้นักเรียนพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้ง จนจำได้	3.79	.93	มาก
5.	ครูให้นักเรียนพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้งจนจำได้แล้วให้ใช้คำใหม่เข้าเทียบแทน	3.78	.90	มาก
6.	ครูให้นักเรียนทำรายงานเกี่ยวกับหลักโครงสร้างไวยากรณ์ในเรื่องที่กำหนด	3.53	1.02	มาก
7.	ครูใช้ชุดฝึกหรือแบบฝึกรูปแบบต่างๆให้นักเรียนได้ฝึกหัด	3.97	.91	มาก
8.	ครูให้นักเรียนแปลประโยคจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	3.78	.88	มาก
9.	ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด	3.94	.90	มาก
10.	ครูให้นักเรียนเขียนแต่งประโยคตามโครงสร้างที่ปรากฏในแบบฝึกหัดในตำราเรียน	3.82	.94	มาก
11.	ครูให้นักเรียนเขียนประโยคสั้นๆอธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระหลังจากนั้นครูจึงช่วยสรุปแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภายหลัง	4.00	.92	มาก
12.	ครูจัดสถานการณ์หรือเงื่อนไขการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วจึงร่วมกันสรุปเป็นหลักไวยากรณ์	3.89	.91	มาก
13.	ครูช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคล	3.88	.93	มาก
14.	ครูช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายกลุ่ม	3.84	.96	มาก
15.	ครูสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมการเล่นเกม	3.75	1.12	มาก
16.	ครูใช้ภาษาไทยในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์	3.99	.93	มาก
17.	ครูใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์	3.76	.92	มาก
18.	ครูจัดกิจกรรมโดยใช้ประเด็นไวยากรณ์ในการฝึกทักษะอื่นๆ (ฟังพูดอ่านเขียน)	4.02	.85	มาก
19.	วิธีการสอน / กิจกรรมอื่นๆที่ครูใช้ ได้แก่ ใช้เพลงสื่น่าสนใจ เทคนิคการจำ การทำแบบฝึกหัดซ้ำๆการนำเสนอ	4.20	.62	มาก

ข้อที่	ความพึงพอใจกับวิธีการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	หน้าชั้นเรียนการอธิบายอย่างละเอียด การแสดงบทบาทสมมติ การสอนนอกเวลาเรียน เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนการทำงานกลุ่มและการฝึกเขียนประโยคจากเรื่องที่เรียน			
	ค่าเฉลี่ยรวม	**3.88**	**0.90**	**มาก**

จากตาราง 4 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบเทคนิค วิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครูในระดับมากทั้งหมด ($\bar{x}$= 3.88, S.D.= 0.90) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบ วิธีการสอนของครูในระดับมากสามอันดับแรก คือ ประเด็นเพิ่มเติมอื่นๆ จากคำถามปลายเปิดคือ วิธีการสอน/กิจกรรมอื่นๆ ที่ครูใช้ ได้แก่ สื่อน่าสนใจ เพลง เทคนิคการจำ การทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การอธิบายอย่างละเอียด การแสดงบทบาทสมมติ การสอนนอกห้องเรียน เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน การทำงานกลุ่มและการฝึกเขียนประโยคจากเรื่องที่เรียน เป็นประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ข้อ 19 $\bar{x}$= 4.20, S.D.= 0.62) ครูสอนหลักโครงสร้างไวยากรณ์โดยแทรกอยู่ในเนื้อหาและกิจกรรมการสอน (ข้อ 3 $\bar{x}$= 4.04, S.D.= 0.85) และครูจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้ประเด็นไวยากรณ์ในการฝึกทักษะอื่นๆ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) (ข้อ 18 $\bar{x}$= 4.02, S.D.= 0.85)

อย่างไรก็ดีผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับรูปแบบเทคนิควิธีการสอนที่ครูส่วนใหญ่ใช้ นักเรียนร้อยละ 50 ระบุว่า สอนแบบอธิบายโครงสร้างยกตัวอย่างและทำแบบฝึกหัด ซึ่งเมื่อสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนไวยากรณ์แบบดังกล่าวพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 40) และระดับน้อย (ร้อยละ 30)

4.1.6 ความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ตาราง 5: ความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (N=311)

ข้อที่	ความต้องการให้ครูใช้วิธีการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์โดยเริ่มจากการอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์ ให้ตัวอย่างประโยค แล้วทำแบบฝึกหัด	4.18	.85	มาก
2.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์โดยเริ่มจากการให้ดูตัวอย่างประโยคหลายๆประโยค และช่วยกันสรุปเป็นหลักหรือกฎเกณฑ์แล้วทำแบบฝึกหัด	4.09	.84	มาก

ข้อที่	ความต้องการให้ครูใช้วิธีการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
3.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูแทรกการสอนไวยากรณ์ในกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสาร	4.14	.84	มาก
4.	ข้าพเจ้าต้องการให้มีการฝึกพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้ง จนสามารถจำได้	4.14	.90	มาก
5.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด	4.28	.88	มาก
6.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนาน เช่น เกม เพลง เป็นต้น	4.37	.88	มาก
7.	ข้าพเจ้าต้องการฝึกเขียนประโยคสั้นๆอธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระเมื่อการเขียนสำเร็จครูช่วยสรุปแก้ไขไวยากรณ์ให้ถูกต้อง	4.21	.82	มาก
8.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูใช้ภาษาไทยในการอธิบายกฎโครงสร้าง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	4.12	.88	มาก
9.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายกฎโครงสร้าง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	3.90	.90	มาก
10.	ข้าพเจ้าต้องการฝึกแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย	4.31	.83	มาก
11.	ข้าพเจ้าต้องการฝึกแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	4.23	.84	มาก
12.	ข้าพเจ้าต้องการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการฝึกแต่งประโยคใหม่ๆด้วยตนเอง แล้วครูตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง	4.22	.89	มาก
13.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์ผ่านบทอ่านที่น่าสนใจ แล้วสรุปกฎเกณฑ์การใช้ภายหลัง	4.26	.80	มาก
14.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์เฉพาะบางเรื่องที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	4.20	.85	มาก
15.	ข้าพเจ้าต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการสอนไวยากรณ์ในรูปแบบที่หลากหลาย ไม่น่าเบื่อ	4.50	.71	มาก
16.	ความต้องการในวิธีการสอน / กิจกรรมการสอนอื่นๆ ได้แก่ การสอนผ่านกิจกรรมและสื่อน่าสนใจ การอธิบายอย่างละเอียด การทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ	4.73	.47	มากที่สุด

ข้อที่	ความต้องการให้ครูใช้วิธีการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	การจัดกิจกรรมที่สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติเพื่อฝึกสิ่งที่เรียนมาและใช้เทคนิคการจำไวยากรณ์			
	ค่าเฉลี่ยรวม	**4.24**	**0.82**	**มาก**

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{x}$ = 4.24, S.D. = 0.82) ส่วนวิธีการสอนที่นักเรียนมีความต้องการมากที่สุดในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คือ การสอนผ่านกิจกรรมและสื่อน่าสนใจ การอธิบายอย่างละเอียด การทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ ให้มีกิจกรรมที่สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติเพื่อฝึกสิ่งที่เรียนมา และใช้เทคนิคการจำไวยากรณ์ (ข้อ 16 $\bar{x}$ = 4.73, S.D. = 0.47)

นอกจากนี้ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนร้อยละ 73 ต้องการให้ครูใช้เทคนิคการสอนดีๆ เช่น เทคนิคการจำ เล่นเกม เน้นความสนุก ไม่น่าเบื่อและอาจใช้สื่อที่น่าสนใจเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน และร้อยละ 27 อยากให้มีกิจกรรมที่ฝึกความมั่นใจในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น การแสดงละคร เข้าค่ายภาษาอังกฤษ เป็นต้น

4.2 อภิปรายผลการวิจัย

4.2.1 ความสามารถด้านไวยากรณ์ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 (จังหวัดสงขลาและสตูล) มีความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนอยู่ในระดับน้อย กล่าวคือไวยากรณ์ ร้อยละ 39.88 การอ่าน ร้อยละ 25.87 และการเขียน ร้อยละ 34.88 และเมื่อพิจารณาประเด็นการเอาความรู้ไวยากรณ์มาตีความสิ่งที่อ่านหรือการใช้ความรู้ไวยากรณ์เพื่อการเขียนพบว่า อยู่ในระดับที่ต่ำมากเช่นกัน (ร้อยละ 28.57 และร้อยละ 21.38 ตามลำดับ) ซึ่งนับว่าระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ทั้งทักษะการอ่านและทักษะการเขียนอยู่ในระดับที่ค่อนข้างวิกฤติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชฎาพร วจนะคัมภีร์ (2554) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับระดับความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปริ้นส์รอยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 285 คนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งเมื่อผู้เรียนมีพื้นฐานไวยากรณ์ต่ำ ทำให้ความสามารถในการเข้าใจภาษาอังกฤษน้อยลงเช่นกัน ตัวอย่างเช่น นักเรียนไม่สามารถอ่านสื่อการเรียนการสอนที่มี

คำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากไม่เข้าใจความหมาย เป็นต้น และสอดคล้องกับ Dickins and Woods (1988) ที่ระบุว่า หากนักเรียนขาดความรู้หรือมีความรู้ด้านไวยากรณ์ต่ำจะทำให้ไม่สามารถเข้าใจและไม่สามารถประสบความสำเร็จในการสื่อสารทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนด้วยเช่นกัน และหากนักเรียนเกิดความเข้าใจในรูปแบบการใช้ภาษา ก็จะสามารถนำความรู้ไปใช้งานได้จริง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษส่งผลต่อทุกทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ของนักเรียน

4.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของนักเรียน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงก็มีแนวโน้มว่าคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนจะสูงด้วย ในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ต่ำก็มีแนวโน้มจะทำให้นักเรียนมีคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนต่ำด้วยเช่นกัน ผลดังกล่าวสอดคล้องกับ นเรศ สุรสิทธิ์ (2547) Maccarthy (2000) Nunan (2004) และ Derewianka (2008) ที่ระบุไปในทิศทางเดียวกันว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ในระดับดีก็จะสามารถเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ได้ดีกว่าหรือเร็วกว่าผู้ที่ไม่รู้หรือรู้ไวยากรณ์อังกฤษน้อย เช่นเดียวกันกับ Shanahan (2013) ที่กล่าวว่า ความรู้ด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนรู้ถึงลักษณะประโยคและเข้าใจประโยคที่อ่าน ทำให้ประสบความสำเร็จในการอ่านมากขึ้น ทั้งนี้ Hafiz and Tudor (1990) ระบุว่า ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ ประสบการณ์จากการเรียนภาษาอังกฤษถ่ายโอนไปสู่ทักษะการอ่านและการเขียนได้ และเช่นเดียวกัน เกศินี บำรุงไทย (2554) (อ้างถึงใน Siriluck, 1983) กล่าวว่า จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่จะต้องฝึกฝนทักษะการเขียนอย่างสม่ำเสมอ เพราะการฝึกเขียนเป็นประจำจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับกฎเกณฑ์ หน้าที่ของภาษา และกลวิธีการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ สรุปโดยภาพรวมอาจกล่าวได้ว่า ความรู้ด้านไวยากรณ์ช่วยทำให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นหน้าที่ของคำ โครงสร้างประโยคที่ปรากฏในบทอ่าน และช่วยสนับสนุนผู้เขียนให้เกิดการคิดวิเคราะห์และสามารถประเมินหรือเลือกไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับบริบทในงานเขียน ส่งผลให้การอ่านและการเขียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.2.3 รูปแบบเทคนิค วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (จังหวัดสงขลาและสตูล) ใช้เทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ที่มีความหลากหลาย เพื่อกระตุ้นความสนใจนักเรียนในการเรียนไวยากรณ์ให้มากขึ้น จะเห็นได้ว่ารูปแบบ เทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ที่ครูใช้ในปปัจจุบันคือวิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างแบบนิรนัย (Deductive approach) และอุปนัย (Inductive approach) ทั้งนี้ผลการวิจัยแตกต่างจาก Musigrungsi (2002) ที่ค้นพบว่า การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในเขตการศึกษา 2 ครูผู้สอนยังคงใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม (Traditional approach) ในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจได้รับอิทธิพลมาจากประสบการณ์การเรียนของครูผู้สอน ข้อค้นพบนี้อธิบายได้ว่า อาจเป็นผลมาจากการที่หลักสูตรกำหนดให้มีการสอนแบบเน้นภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language approach) หรือครูได้รับการอบรมวิธีการสอนใหม่ๆ ทำให้ตระหนักถึงทฤษฎีและรูปแบบ วิธีการสอนที่นำไปสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนที่เปลี่ยนไปจากเดิม

ถึงแม้ว่าวิธีการสอนที่ครูใช้ในปัจจุบันแตกต่างไปจากวิธีการสอนแบบเดิมและนักเรียนส่วนใหญ่ระบุไปในทิศทางเดียวกันว่า ครูมีการใช้วิธีการสอนที่มีความหลากหลายและน่าสนใจมากขึ้น แต่เมื่อวิเคราะห์ดูระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั้งทักษะการอ่านและทักษะการเขียนพบว่าอยู่ในระดับต่ำ จึงสรุปได้ว่า รูปแบบ วิธีการสอนที่ครูใช้ในปัจจุบันยังไม่สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ ดังนั้นอาจเป็นไปได้ดังที่ Ellish (2002) กล่าวว่า การประสบความสำเร็จในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนั้นขึ้นอยู่กับทั้งตัวผู้สอนและผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนที่สามารถประสบความสำเร็จในการเรียนมักพบว่าเป็นผู้ที่มีความชอบและสนใจในภาษาอังกฤษอยู่ก่อนแล้ว

4.2.4 ปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาหลักที่ครูผู้สอนประสบมากที่สุด เป็นประเด็นที่มีสาเหตุมาจากตัวผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ไวยากรณ์ต่ำ นักเรียนไม่สนใจเรียน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์ ขาดแรงจูงใจในการเรียนไวยากรณ์คิดว่าไวยากรณ์เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย และไม่สามารถนำความรู้ด้านไวยากรณ์ไปประยุกต์ใช้ในทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้ ยกเว้นการสอบเข้าในระดับที่สูงขึ้นเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ Musigrungsi (2002) ที่ระบุว่า การเรียนไวยากรณ์เป็นปัญหาสำหรับเด็กไทย เพราะนักเรียนคิดว่าไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากน่าเบื่อ และนำไปใช้ในทักษะการสื่อสารไม่ได้

จากผลการวิจัยดังกล่าวเมื่อวิเคราะห์ร่วมกับรูปแบบเทคนิคการสอน ที่ครูระบุว่ามีการปรับเปลี่ยนรูปแบบที่แตกต่างไปจากเดิมให้มีความหลากหลายมากขึ้น แต่กลับพบว่าครูยังประสบกับปัญหาการสอนไวยากรณ์เช่นเดิม จึงอาจกล่าวได้ว่า รูปแบบเทคนิควิธีการสอนที่ถูกเลือกใช้ในปัจจุบันยังไม่สามารถแก้ปัญหาการสอนไวยากรณ์และพัฒนาตัวผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิดา ภู่ทอง (2553) ที่ระบุว่า แม้ว่าครูจะได้เรียนรู้วิธีหรือเทคนิคในการจัดกิจกรรมต่างๆ จากการเข้าสัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและนำความรู้ดังกล่าวมาปรับใช้กับผู้เรียนก็ตาม แต่สิ่งสำคัญที่ครูยังขาดคือ ระยะเวลาและประสบการณ์ในการจัดการ เพราะในการสอนภาษาจำเป็นจะต้องใช้ทักษะ ความรู้ และเทคนิคการสอนตลอดจนถึงความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษประกอบด้วย จึงกล่าวได้ว่าข้อจำกัดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอาจส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

4.2.5 ความพึงพอใจต่อรูปแบบเทคนิค วิธีการสอนของครู

ผลวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบเทคนิค วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครูอยู่ในระดับมาก คือ การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ครูมีความรู้ในเรื่องที่จะสอนเป็นอย่างดี และมีเทคนิคการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับรูปแบบการสอนที่ครูระบุว่าตนใช้ในการสอน และข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนพบว่า นักเรียนจำนวนหนึ่งค่อนข้างพอใจต่อการสอนของครู แต่ผลดังกล่าวนี้กลับตรงกันข้ามกับคะแนนระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั้งทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ที่ผลปรากฏว่าอยู่ในระดับต้องปรับปรุง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แม้นักเรียนจะมีความพึงพอใจต่อรูปแบบเทคนิค วิธีการสอนของครู แต่อย่างไรก็ตามวิธีการดังกล่าวยังไม่สามารถแก้ปัญหาหรือพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

4.2.6 ความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนทั้งหมดต้องการจะเรียนโดยให้ครูใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติ และการสอนโดยใช้เทคนิคในการจำ เพราะจะทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้นและสามารถในไปใช้ในการสอบประเมินความรู้หรือการสอบเข้าเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ สอดคล้องกับ ปองรัตน์ ศรีสืบ และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2553) ที่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายจะสามารถกระตุ้นและดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ดีและส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น และดังเช่น Bloom (1976) กล่าวว่า ครูที่สามารถจัดเตรียมกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้เทคนิคการสอนที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับความสนใจของเด็กจะทำให้นักเรียนมี

ความสนใจ มีความสุขในการเรียน มีความตั้งใจในการเรียน และจะส่งผลให้กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกันระหว่างความพึงพอใจกับความต้องการของนักเรียนที่แสดงให้เห็นว่า ครูมีการใช้รูปแบบเทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ที่น่าสนใจและมีความหลากหลาย แต่อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์นักเรียนเสนอให้จัดกิจกรรมการสอนที่เน้นความเข้าใจมากกว่านี้ และฝึกความมั่นใจในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า นอกจากการเลือกกิจกรรมการสอนที่นักเรียนพึงพอใจ และตรงตามความต้องการของผู้เรียนแล้วนั้น ครูผู้สอนยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและประสิทธิผลของรูปแบบเทคนิค วิธีการสอนของกิจกรรมที่เลือกใช้สอนด้วยว่าจะทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้หรือเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพียงใด

5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

5.1.1 ความสามารถด้านไวยากรณ์ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (จังหวัดสงขลาและสตูล) พบว่ามีผลคะแนนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษความรู้ไวยากรณ์ที่ใช้ในทักษะการอ่านและการใช้ความรู้ไวยากรณ์เพื่อการเขียนอยู่ในระดับที่ต่ำมาก อาจกล่าวได้ว่า ระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ทั้งทักษะการอ่านและทักษะการเขียนอยู่ในภาวะที่ค่อนข้างวิกฤติ

5.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงก็มีความเป็นไปได้ว่าคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนจะสูงด้วย ในทางตรงกันข้ามหากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ต่ำก็มีความเป็นไปได้ว่าคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนของนักเรียนจะต่ำด้วยเช่นกัน

5.1.3 รูปแบบเทคนิค วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (จังหวัดสงขลาและสตูล) ใช้รูปแบบ เทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ผสมผสานระหว่างวิธีการสอนแบบนิรนัย (Deductive approach) กับวิธีการสอนแบบอุปนัย (Inductive approach) เนื่องจากมีการใช้กิจกรรมเสริมความเข้าใจผ่านสื่อต่างๆ และแทรกการสอนไวยากรณ์ที่ปรากฏในเนื้อหาแทนลักษณะการสอนแบบเดิม ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นความสนใจนักเรียนในการเรียนไวยากรณ์ให้มากขึ้น

5.1.4 ปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยปรากฏว่า ปัญหาหลักที่ครูระบุเป็นประเด็นที่มีสาเหตุมาจากตัวผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ไวยากรณ์ต่ำ นักเรียนไม่สนใจเรียน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์ ขาดแรงจูงใจในการเรียนไวยากรณ์และมักคิดว่าไวยากรณ์เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในทักษะภาษาอังกฤษอื่นๆ ได้ นอกจากใช้เพื่อการสอบเข้าในระดับที่สูงขึ้นเท่านั้น

5.1.5 ความพึงพอใจต่อรูปแบบเทคนิค วิธีการสอนของครู

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบเทคนิค วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครูในระดับมาก เพราะครูใช้เทคนิคการสอนที่น่าสนใจ ใช้กิจกรรมหลากหลายรูปแบบ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับรูปแบบการสอนที่ครูระบุว่าใช้ในการสอน

5.1.6 ความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยด้านความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนทั้งหมดเสนอให้ครูใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการสอน เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติ และการสอนโดยใช้เทคนิคในการจำ เพราะจะทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้น และสามารถในไปใช้ในการสอบประเมินความรู้หรือการสอบเข้าเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การสอนแบบผสมผสานนิรนัยและอุปนัยเป็นที่พึงพอใจ แต่ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (จังหวัดสงขลาและสตูล) ยังอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นในระดับเขตพื้นที่และโรงเรียน ควรได้รับทราบปัญหาและร่วมมือกันแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน โดยอาจปรับรูปแบบการสอนไวยากรณ์เป็นแบบสอนรวมไวยากรณ์ในเนื้อหา กล่าวคือไม่แยกไวยากรณ์ออกจากบริบทของการสอนทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และไม่แยกการวัดผลประเมินผลไวยากรณ์เป็นแบบสอบวัดจุดย่อย (Discrete-point test) ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้เห็นถึงความสำคัญของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษว่าจำเป็นในทุกๆ ทักษะและสามารถนำความรู้เรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไปใช้ได้อย่างถูกต้องในบริบทจริง

2. นักเรียนมีความรู้ไวยากรณ์ที่เป็นตัวชี้วัดภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับต่ำกว่าครึ่งทั้งหมด และระดับความ “ไม่รู้” ในแต่ละประเด็นมีไม่เท่ากัน ดังนั้นครูจำเป็นต้องพิจารณาและวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของปัญหาประกอบด้วยเพื่อนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในด้านต่างๆ เช่น การออกแบบบทเรียน วิธีการนำเสนอ การประเมินก่อน-หลังเรียน เป็นต้น

3. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านไวยากรณ์และระดับความสามารถในการอ่านและการเขียน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากความรู้ความเข้าใจทางด้านไวยากรณ์ต่ำก็จะส่งผลต่อทักษะอื่นๆ ทางภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านและการเขียน ดังนั้นครูผู้สอนอาจพัฒนาบทเรียน การสอน และการประเมินผลให้สอดคล้องกัน

4. ผลการวิจัยชี้ให้เห็นรูปแบบเทคนิค วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ครูปัจจุบันนิยมใช้ว่า มีความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงและผสมผสานวิธีการสอนระหว่างนิรนัยและอุปนัย ทั้งนี้เพราะผู้สอนตระหนักถึงรูปแบบ วิธีการสอน ปัญหาการเรียนไวยากรณ์ของผู้เรียน และต้องการให้ผู้เรียนสนใจเรียนไวยากรณ์มากขึ้น และวิธีการดังกล่าวเป็นที่พึงพอใจของนักเรียน ดังนั้นการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้วิธีผสมผสานอุปนัยและนิรนัย อาจจะเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในภาวะปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ดีครูควรคำนึงถึงประสิทธิผลของวิธีการสอนที่เลือกใช้ด้วย

5. รูปแบบเทคนิค วิธีการสอนไวยากรณ์ที่นักเรียนพึงพอใจและต้องการเรียนมากที่สุด คือ สอนผ่านเกม เพลง เพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมกลุ่ม แสดงบทบาทสมมติ ใช้สื่อที่น่าสนใจและอุปกรณ์จริงที่ทันสมัย รูปแบบและวิธีการดังกล่าวจะช่วยลดปัญหาการไม่สนใจเรียน

เพราะสามารถกระตุ้นความสนใจ เพิ่มแรงจูงใจ และสามารถปรับทัศนคติที่ดีในการเรียนไวยากรณ์ของนักเรียนได้ ดังนั้นครูควรใช้เทคนิคที่หลากหลาย น่าสนใจ เหมาะกับเรื่องที่สอนและสภาพนักเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับความรู้จากสิ่งที่เรียนอย่างเต็มที่และได้พัฒนาทักษะต่างๆ ในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมากกว่าการให้ทำเพียงแบบฝึกหัดหรือการท่องจำ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเบื่อสำหรับนักเรียน

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

วิจัยนี้พบปัญหาการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและประเด็นไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ยังไม่เรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด จึงขอเสนอแนะเพื่ออาจเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในประเด็นไวยากรณ์ที่ยังเป็นปัญหา เช่น Reported speech, Relative pronoun / clause และ conditional sentence เพื่อกระตุ้นความสนใจผู้เรียน และสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2. ควรมีการศึกษาปัญหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวม เพื่อสามารถนำมาแก้ปัญหาได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างอื่นในบริบทที่แตกต่างกัน เช่น ครู/นักเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ครู/นักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอื่นๆ และครู/นักเรียนระหว่างโรงเรียนของรัฐกับเอกชน เป็นต้น

4. ควรมีการศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้นักเรียนได้คะแนนสูง/ต่ำ ในแต่ละประเด็นของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

5. ควรมีการศึกษาเชิงลึกต่อไปว่า เหตุใดผลสัมฤทธิ์ทางด้านของนักเรียนยังอยู่ในระดับต่ำ ทั้งๆที่ครูใช้วิธีการสอนที่น่าสนใจ มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบ / วิธีการสอนดังกล่าว

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

เกศินี บำรุงไทย. (2554). *รายงานการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้าของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ. (2015). *การสำรวจความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้ใหญ่ในประเทศซึ่งไม่ใช่เจ้าของภาษา.* สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2015, จาก http://www.ef.co.th/epi/regions/asia/thailand/.

ชฎาพร วจนะคัมภีร์. (2554). *การศึกษาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปริ้นส์รอยแยล เชียงใหม่.* สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2558, จาก http://www.prc.ac.th/Academic/TeacherResearchReport/ResearchDetail.php?ID=683.2554.

ธีราภรณ์ พลายเล็ก. (2555). *เจตคติและความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สถาบันพัฒนาและวิจัย.

นเรศ สุรสิทธิ์. (2547). *English Grammar ไวยากรณ์ฉบับสมบูรณ์.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.

ปองรัตน์ ศรีสืบ, และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์. (2553). การศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส. *มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์,* 2 (3), 84-98.

ฟาฏินา วงศ์เลขา. (2553). *พัฒนาภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและเวทีโลก*. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2558 จาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=21571&Key=hotnews.

ลลิดา ภู่ทอง. (2553). *รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน.* เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16. (2557*). รายงานผลการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนในมิติ O-NET ปีการศึกษา 2557*.ม.ป.ท.

สุนี เทียน พึ่งเวียน, และคณะ. (2557). *คู่มือครู รายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ SPRINT 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.* กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด.

Bloom, B.S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York: McGraw-Hill.

Burgess, J., & Etherington, S.(2002). Focus on grammatical form: Explicit or implicit? *System*, 30: 433-458.

Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1, 1-47.

Cowan, R. (2008). *The teacher's grammar of English*. New York: Cambridge University Press.

Crystal, D. (1997). English as a global language. Cambridge: Cambridge University Press.

De Wet, C. (2002). Factors influencing the choice of English as language of learning and teaching (LoLT)-A South African perspective. *South African Journal of Education*, 22: 119-124.

Derewianka, B. (2008). *A grammar companion for primary teachers.* Sydney: PETA.

Dickins, P.M.R., & Woods, E.G. (1988). Some criteria for the development of communicative grammar tasks. *TESOL Quarterly*, 22(3), 623-646.

Ebsworth, M.E. & Schweers, C.W. (1997). What researchers say and practitioners do: Perspectives on conscious grammar instruction in the ESL classroom. *Applied Language Learning*, 8: 237-260.

Hafiz, F. M., & Tudor, I. (1990*). Graded Readers as an Input Medium in L2 Learning.* System 18, 1: 31-42.

Harmer, J. (1987).*Teaching and Learning Grammar.* London: Longman.

Jakobovits, L. A. (1971). *Foreign language learning: A psycholinguistic analysis of the issues.* Rovley Mass: Newbury House.

Kirkpatrick, A. (2010). *English as a lingua franca in ASEAN: The multilingual model*. Hong Kong: Hong Kong University Press.

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and psychological measurement, 30*(3): 607- 610.

Long, Michael. H., & Richards, Jack. C. (1987). *Methodology in TESOL*, A Book of Readings, Newbury House Publishers, New York.

McClure, E. S. (2006). *Six middle school English language arts teachers' belief about grammar and their of grammar while participating in a professional community*. Unpublished dissertation. Atlanta, Georgia: College of education, Georgia.

Mccarthy, F. (2000). Lexical and Grammatical Knowledge in Reading and Listening Comprehension by Foreign Language Learners of Spanish. *Applied Language Learning*, *2000* (11), 323-348.

Markley, T. (2004). Defining the effective teacher: Current arguments in education. *Essays in education, 11*(3): 1-14.

Morelli, J. A. (2003). *Ninth graders' attitudes toward different approaches to grammar instruction.Unpublished dissertation.The graduate school of education*, Fordham University, New York.

Musigrungsi, M. (2002). *An investigation of English grammar teaching in government secondary schools in educational region II*. Thailand, Prince of Songkla University.

Nunan, D. (2003).The impact of English as a global language on educational policies and practices in the Asia-Pacific region.*TESOL Quarterly*, 37(4): 589 - 613.

Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching.* Cambridge, UK ; New York: Cambridge University Press.

Parrott, M. (2000). *Grammar for English language teachers*. Cambridge: Cambridge University Press.

Peirce, B.N. (1989). Toward a pedagogy of possibility in the teaching of English internationally: People's English in South Africa. *TESOL Quarterly*, 23(3):401-420.

Potgieter, A.P., & Conradie, S. (2013). Explicit grammar teaching in EAL classrooms: Suggestions from isiXhosa speakers' L2 data. *Southern African Linguistic and AppliedLanguage Studies*, 31(1): 111-127.

Shanahan,T .(2013). *Grammar and Comprehension: Scaffolding Student Interpretation of Complex Sentences*. Retrived on May 25, 2015 From http://www.shanahanonliteracy.com/2013/12/grammar-and-comprehension-scaffolding.html

Stevens, P. (1987). *Language learning and language teaching: Towards an integrated model.*George town University Press.

Thornbury, S. (2000). *How to teach grammar*. Harlow: Longman**.**

Uysal, H.H., & Bardakci, M. (2014). Teacher beliefs and practices of grammar teaching: Focusing on meaning, form, or forms? *South African Journal of Education*, 34 (1): 1-16.

Zhang, Y. (2009). Reading to Speak: Integrating Oral Communication Skills. *English Teaching Forum*, 2009 (1): 32-34.

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ก
แบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดระดับความสามารถภาษาอังกฤษ

วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **เวลา** 2 ชั่วโมง
ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 **วันที่** ..... /..... /2558

ชื่อ-นามสกุล.....เลขที่.....
สถานที่สอบ.....ห้องสอบ.....

<u>คำอธิบาย</u>

1. แบบทดสอบชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1	ไวยากรณ์ (Grammar)	จำนวน 40 ข้อ (ข้อ 1-40)
ตอนที่ 2	ทักษะการอ่าน (Cloze test)	จำนวน 20 ข้อ (ข้อ 41-60)
ตอนที่ 3	ทักษะการเขียน (Writing)	เขียนเรียงความ 1 เรื่อง

2. เขียนชื่อ – นามสกุลเลขที่นั่งสอบสถานที่สอบและห้องสอบบนกระดาษคำตอบ

3. ใช้ดินสอ 2B ฝนลงในช่องคำตอบ ถ้าต้องการเปลี่ยนตัวเลือกใหม่ให้ลบให้สะอาดก่อนเปลี่ยนตัวเลือก

4. ห้ามนำแบบทดสอบและกระดาษคำตอบออกจากห้องสอบ

<u>ตอนที่ 1</u>: ไวยากรณ์ (Grammar) จำนวน 40 ข้อ / 40 คะแนน

Directions: Choose the best answer. (จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง)

1. It is the fact that the sun _____ in the west and the moon_____ around the earth. a. set, go b. sets, goes c. sets, is going d. set, goes	5. Please close _____ windows before you leave _____ room. a. those, this b. this, that c. that, these d. these, those
2. Hurry up! The bus _____.We are going to have a good time. a. come b. comes c. are coming d. is coming	6. An election for the President_____ every four years in America. a. is held b. is holding c. was held d. was holding
3. Tom can drive his car _____ here _____ Hatyai within 1 hour. a. from, by b. in, from c. to, from d. from, to	7. If I were a millionaire, I_____ take a trip around the world. a. will b. should c. would d. can
4. This orphan is a child_____ parents were dead in the civil war. a. who b. whom c. whose d. which	8. Susan passed the midterm test because she chose the answers_____. a. careful b. careless c. carefully d. carelessly

9. Mathematics _____ Kate's favorite subject, while Science and English _____ Patrick's favorite subjects. a. is, is b. is, are c. are, is d. are, are	14. The sentences _____ in the letters had no mistakes in them. a. which Rosa wrote b. who Rosa wrote c. where Rosa wrote d. which wrote Rosa
10. Those _____ girls are actresses. a. two beautiful slim b. beautiful slim two c. beautiful two slim d. slim two beautiful	15. Paul and Michael went to their friend's birthday party last night, _____? a. do they b. don't they c. did they d. didn't they
11. She ____ for this company ____ 2001. a. has worked, since b. has worked, for c. worked, for d. worked, since	16. This building was built quite _____. a. creating b. creative c. creatively d. creativity
12. Mario, _____ man we met last Sunday, is _____ handsome man. a. a, an b. the, a c. the, the d. a, the	17. The teacher_____ punish him if he_____ in class. a. talks, will b. will, talks c. talked, would d. would have, talked
13. Water pollution problem will _____ soon. a. solve b. be solved c. be solving d. is solving	18. My friend asked me how many books I_____ during the vacation. a. have b. read c. have read d. had read

19. Mathematics _____ my favorite subject when I was in high school. a. was b. is c. were d. are	24. Life _____easier for my family if we were rich. a. would be b. had been c. is d. would have been
20. He is seriously ill. There's_____ hope that he will recover. a. few b. a few c. little d. a little	25. He was caught by the teacher for cheating _____the exam. a. after b. near c. during d. outside
21. This mobile phone brand _____ in China in 1984. a. is made b. was made c. has been made d. will be made	26. "I can run very fast", said John. John said that he _____ very fast. a. can run b. could run c. runs d. could have run
22. I lost _____ pen in the library. Can I borrow one of _____? a. my, yours b. mine, yours c. my, your d. mine, your	27. For a delicious salad, fresh ingredients and a large bowl _____ essential. a. is b. were c. are d. had been
23. Jack is worried _____ the mid-term test because he thinks that he will fail this time. a. to b. on c. of d. about	28. While Jasmin _____ breakfast with her family, the telephone_____. a. has, rings b. was having, rang c. is having, rang d. was having, was ringing

29. The women, two of _____ were arrested while trying to cross the border. a. who b. which c. whom d. whose	34. She couldn't check my homework, _____? a. can she? b. did she? c. could she? d. was she?'
30. Paul never drinks too much, _____? a. doesn't he? b. is he? c. isn't he? d. does he?	35. "Are you waiting for something special?", asked Mary. Mary asked me if I _____ for something special. a. am waiting b. have been waiting c. was waiting d. had been waiting
31. My goldfish_____by a neighbor's cat last night. a. is eaten b. will be eaten c. was eaten d. has been eaten	36. When we get ready for dinner, my son has to take his telephone_____ the dining table. a. out of b. off c. on d. from
32. Somchai became a good student,___? a. does he? b. did he? c. doesn't he? d. didn't he?	37. If it rains, the children _____ fishing. a. go b. wouldn't go c. won't go d. wouldn't have gone
33. A kangaroo is an animal _____ lives in Australia and carries its babies in its pouch. a. which b. which is c. which it d. where	38. "I've been to Finland." She told me that she _____ to Finland. a. was b. has been c. have been d. had been

39. The Mona Lisa is one of _____ paintings in this museum. a. beautifuler b. more beautiful c. the most beautifully d. the most beautiful	40. The large companies in our district, Hatyai _____ a cheap source of labor. a. need b. needed c. needs d. have needed

<u>ตอนที่ 2</u> : ทักษะการอ่าน (Cloze test) จำนวน 20 ข้อ / 20 คะแนน

Directions: Choose the best answer. (จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด)

Passage 1 (ข้อ 41-50)

A desert is a special _____ (41) only certain kinds of plants and animals can survive. All deserts have very little water. This means that only animals and plants that can live without water _____ (42) long periods of time can exist in the desert.

Plants in the deserts are particularly _____ (43) to the dry and hot environment. One well-known desert plant is the cactus. Like many desert plants, this plant has very tiny leaves. As plants lose most of their _____(44) through their leaves, the small leaves of the cactus help to _____(45) water evaporation. There are some desert plants that do not have leaves at all.

Some desert plants survive by _____ (46) the dry season altogether. During the dry season, this plant _____ (47) as a seed and does not_____ (48) from the soil at all. When the rains come, this seed would grow

very quickly into a plant. It would bloom rapidly and then scatter its seeds before the dry season returns.Desert animals have also learnt to adapt well to life in this area. The camel, for example, survives well in the desert because water can _____ (49) in its body. Other desert animals include rodents such as mice. These animals need very little water as they can get all the water they_____ (50) from their food.

41. a. region b. spac c. field d. place	46. a. avoid b. avoids c. avoided d. avoiding
42. a. since b. for c. until d. as	47. a. remain b. remains c. is remained d. has remained
43. a. adapt b. adapts c. adapted d. adapting	48. a. show b. emerge c. disappear d. withdraw
44. a. water b. sweat c. breath d. oxygen	49. a. store b. stored c. be stored d. be storing
45. a. cut out b. cut off c. cut in d. cut down	50. a. search b. store c. supply d. require

Passage 2 (ข้อ 51-60)

Dim sum is a Chinese light meal or brunch served with Chinese tea. It is eaten some time from morning to early afternoon with family or friends. Dim sum consists _____ (51) a wide spectrum of choices, from sweet to salty. It includes _____ (52) of meat, vegetables, seafood, as well as desserts and fruit. The various items are usually served in a small steamer basket or on a small plate, _____ (53) the type of dim sum.

Here was the story of dim sum. Travelers on the _____ (54) Silk Road in China needed a place to takea nap, so teahouses were established along the roadside. Rural farmers, who were exhausted after working hard in the fields, would also go to teahouses for a _____ (55) afternoon tea. At first, it was considered inappropriate to _____ (56) tea with food because people believed it would _____ (57) to excessive weight gain. People later discovered that tea can aid in digestion, so teahouse owners began adding more variety ofsnacks, and the tradition of dim sum evolved. Nowadays, most people only have dim sum with tea.

In Hong Kong, and most cities and towns in Guangdong province, _____ (58) Chinese restaurants start serving dim sum as early as five in the morning. It is a _____ (59) for the elderly to gather to eat dim sum and drink tea after morning exercises, often enjoying the morning newspapers. Nowadays, various dim sum items _____ (60) as take away for students and office workers on the go.

51. a. of b. on c. in d. out	56. a. separate b. contain c. combine d. store
52. a. mixture b. ingredients c. recipes d. servings	57. a. lead b. go c. fail d. help
53. a. depending up b. depending of c. depending at d. depending on	58. a. few b. little c. much d. many
54. a. remote b. ancient c. smooth d. classical	59. a. tradition b. celebration c. occupation d. condition
55. a. relax b. relaxed c. relaxing d. relaxation	60. a. sell b. are selling c. are sold d. will be sold

ชื่อ - นามสกุล.....เลขที่.....
สถานที่สอบ.....ห้องสอบ.....

<u>ตอนที่ 3</u>: ทักษะการเขียน (Writing) จำนวน 1 ข้อ / 30 คะแนน

<u>คำสั่ง</u>: ให้นักเรียนเขียนเรียงความเชิงเรื่องเล่าตามหัวข้อที่ระบุ โดยกำหนดความยาวประมาณ 8-10 บรรทัด

---Good Luck---

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามรูปแบบ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
และปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
(สำหรับครู)

แบบสอบถามสำหรับครู

แบบสอบถามรูปแบบ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

เรียน อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ใช้สอนอยู่ในปัจจุบันและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการสอนไวยากรณ์ ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้นักเรียน คำตอบของท่านมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้รับจากท่านผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ โดยนำไปใช้เพื่อสรุปผลและเสนอต่อสาธารณะเป็นภาพรวมเท่านั้น

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงและครบทุกข้อ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

<u>คำแนะนำ</u>: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องตัวเลขที่ตรงกับความเห็นของท่าน

ตอนที่ 1	ตอนที่ 2
1 หมายถึง **ใช้วิธีการดังกล่าวน้อยที่สุด**	1 หมายถึง **ระดับปัญหาน้อยที่สุด**
2 หมายถึง **ใช้วิธีการดังกล่าวน้อย**	2 หมายถึง **ระดับปัญหาน้อย**
3 หมายถึง **ใช้วิธีการดังกล่าวปานกลาง**	3 หมายถึง **ระดับปัญหาปานกลาง**
4 หมายถึง **ใช้วิธีการดังกล่าวมาก**	4 หมายถึง **ระดับปัญหามาก**
5 หมายถึง **ใช้วิธีการดังกล่าวมากที่สุด**	5 หมายถึง **ระดับปัญหามากที่สุด**

<u>ตอนที่ 1</u> : วิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ในการสอนไวยากรณ์ท่านใช้วิธีการสอน / กิจกรรมการสอนต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	ระดับการใช้				
		5	4	3	2	1
1.	ข้าพเจ้าสอนโดยเริ่มจากอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์และยกตัวอย่างประโยคแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด					
2.	ข้าพเจ้าสอนโดยเริ่มจากให้ตัวอย่างประโยคและวลีอย่างพอเพียงและให้นักเรียนช่วยกันสรุปเป็นหลักและกฎเกณฑ์แล้วจึงให้ทำแบบฝึกหัด					
3.	ข้าพเจ้าสอนแทรกหลักโครงสร้างไวยากรณ์ เมื่อมีโครงสร้างนั้นๆปรากฏอยู่ในเนื้อหาหรือกิจกรรมการเรียนการสอน					
4.	ข้าพเจ้าสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคต่างๆเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น เช่น การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม เป็นต้น					
5.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้ง จนจำได้					
6.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้งจนจำได้แล้วให้ใช้คำใหม่เข้าเทียบแทน					
7.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนทำรายงานเกี่ยวกับหลักโครงสร้างไวยากรณ์ในเรื่องที่กำหนด					
8.	ข้าพเจ้าใช้ชุดฝึกหรือแบบฝึกรูปแบบต่างๆให้นักเรียนได้ฝึก					
9.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนแปลประโยคจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกใช้โครงสร้างประโยคที่สอน					
10.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนแปลประโยคจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เพื่อฝึกใช้โครงสร้างประโยคที่สอน					
11.	ข้าพเจ้าอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด					

ข้อที่	ในการสอนไวยากรณ์ท่านใช้วิธีการสอน / กิจกรรมการสอนต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	ระดับการใช้				
		5	4	3	2	1
12.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนเขียนแต่งประโยคตามโครงสร้างที่ปรากฏในแบบฝึกหัดในตำราเรียน					
13.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนเขียนประโยคสั้นๆอธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระ หลังจากนั้นจึงช่วยสรุปแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์					
14.	ข้าพเจ้าจัดสถานการณ์หรือเงื่อนไขการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วจึงร่วมกันสรุปเป็นหลักไวยากรณ์					
15.	ข้าพเจ้าช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคล					
16.	ข้าพเจ้าช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายกลุ่ม					
17.	ข้าพเจ้าสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมการเล่นเกมส์					
18.	ข้าพเจ้าใช้ภาษาไทยในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์					
19.	ข้าพเจ้าใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์					
20.	ข้าพเจ้าจัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนนำประเด็นไวยากรณ์ไปฝึกใช้ในทักษะอื่นๆ (ฟัง พูด อ่าน เขียน)					
21.	วิธีการสอน / กิจกรรมอื่นๆ ที่ข้าพเจ้าใช้ (โปรดระบุ)					
	1.					
	2.					
	3.					

<u>ตอนที่ 2</u> : ปัญหาที่ประสบในการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ขณะที่ท่านสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษท่านประสบปัญหาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
1.	นักเรียนขาดแรงจูงใจและมักคิดว่าไวยากรณ์เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย					
2.	นักเรียนสามารถท่องกฎไวยากรณ์ได้แต่นำไปใช้ในทักษะอื่นไม่ได้					
3.	ข้าพเจ้ากลัวนักเรียนจะไม่เข้าใจหากอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ					
4.	ข้าพเจ้ามีความยุ่งยากในการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจหลักภาษาอังกฤษ					
5.	ข้าพเจ้าต้องใช้เวลานานในการสอนไวยากรณ์เพื่อการเขียนภาษาอังกฤษ					
6.	กิจกรรมการสอนไม่หลากหลายเพราะต้องเน้นอธิบายกฎโครงสร้าง					
7.	กิจกรรมการสอนไม่เน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะข้าพเจ้าจำเป็นต้องเน้นกิจกรรมการสอนไวยากรณ์มากกว่าทักษะอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำข้อสอบวัดผลระดับชาติได้					
8.	ข้าพเจ้าขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนหรือการจัดกิจกรรมการฝึกไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน					
9.	ข้าพเจ้าขาดแหล่งความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนหรือการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน					
10.	ข้าพเจ้าขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการสอนภาษา เช่น คอมพิวเตอร์ อินเตอร์เน็ต					
11.	ข้าพเจ้าขาดทักษะในการใช้สื่อต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ อินเตอร์เน็ต					
12.	ข้าพเจ้าไม่สามารถสร้างสื่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่น่าสนใจได้					
13.	ข้าพเจ้าขาดความรู้ในการสร้างแบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ					
14.	ข้าพเจ้าขาดความมั่นใจในความรู้และการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบางประเด็น					

ข้อที่	ขณะที่ท่านสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษท่านประสบปัญหาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
15.	ขนาดของชั้นเรียนหรือจำนวนของนักเรียนมากเกินไปทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถจัดกิจกรรมการสอนภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้					
16.	ปัญหาอื่นๆ					
	1.					
	2.					
	3.					

<u>ตอนที่ 3</u> : ข้อเสนอแนะ / ความคิดเห็นอื่นๆ

----------ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ตอบแบบสอบถามค่ะ----------

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
(สำหรับนักเรียน)

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

เรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ใช้สอนอยู่ในปัจจุบัน ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้นักเรียน คำตอบของท่านมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้รับจากท่านผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ โดยนำไปใช้เพื่อสรุปผลและเสนอต่อสาธารณะเป็นภาพรวมเท่านั้น

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงและครบทุกข้อ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

<u>คำแนะนำ</u>: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องตัวเลขที่ตรงกับระดับความเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจต่อวิธีการสอน	ตอนที่ 2 ความต้องการเรียนไวยากรณ์
1 หมายถึง **ระดับความพอใจน้อยที่สุด**	1 หมายถึง **ความต้องการระดับน้อยที่สุด**
2 หมายถึง **ระดับความพอใจน้อย**	2 หมายถึง **ความต้องการระดับน้อย**
3 หมายถึง **ระดับความพอใจปานกลาง**	3 หมายถึง **ความต้องการระดับปานกลาง**
4 หมายถึง **ระดับความพอใจมาก**	4 หมายถึง **ความต้องการระดับมาก**
5 หมายถึง **ระดับความพอใจมากที่สุด**	5 หมายถึง **ความต้องการระดับมากที่สุด**

<u>ตอนที่ 1</u>: วิธีการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมการสอนของครูผู้สอน

ข้อที่	ในการเรียนไวยากรณ์นักเรียนพึงพอใจกับวิธีการสอน / กิจกรรมการสอนดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	ระดับความพอใจ				
		5	4	3	2	1
1.	ครูสอนโดยเริ่มจากอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์ยกตัวอย่างประโยคแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด					

ข้อที่	ในการเรียนไวยากรณ์นักเรียนพึงพอใจกับวิธีการสอน / กิจกรรมการสอนดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	ระดับความพอใจ				
		5	4	3	2	1
2.	ครูสอนโดยเริ่มจากให้ตัวอย่างประโยคและวลีอย่างพอเพียงและให้นักเรียนช่วยกันสรุปเป็นหลักและกฎเกณฑ์แล้วจึงให้ทำแบบฝึกหัด					
3.	ครูสอนหลักโครงสร้างไวยากรณ์โดยแทรกอยู่ในเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน					
4.	ครูให้นักเรียนพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้ง จนจำได้					
5.	ครูให้นักเรียนพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้งจนจำได้แล้วให้ใช้คำใหม่เข้าเทียบแทน					
6.	ครูให้นักเรียนทำรายงานเกี่ยวกับหลักโครงสร้างไวยากรณ์ในเรื่องที่กำหนด					
7.	ครูใช้ชุดฝึกหรือแบบฝึกรูปแบบต่างๆให้นักเรียนได้ฝึกหัด					
8.	ครูให้นักเรียนแปลประโยคจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ					
9.	ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด					
10.	ครูให้นักเรียนเขียนแต่งประโยคตามโครงสร้างที่ปรากฏในแบบฝึกหัดในตำราเรียน					
11.	ครูให้นักเรียนเขียนประโยคสั้นๆอธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระ หลังจากนั้นครูจึงช่วยสรุปแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภายหลัง					
12.	ครูจัดสถานการณ์หรือเงื่อนไขการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วจึงร่วมกันสรุปเป็นหลักไวยากรณ์					
13.	ครูช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคล					
14.	ครูช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายกลุ่ม					

ข้อที่	ในการเรียนไวยากรณ์นักเรียนพึงพอใจกับวิธีการสอน / กิจกรรมการสอนดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	ระดับความพอใจ				
		5	4	3	2	1
15.	ครูสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมการเล่นเกมส์					
16.	ครูใช้ภาษาไทยในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์					
17.	ครูใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์					
18.	ครูจัดกิจกรรมโดยใช้ประเด็นไวยากรณ์ในการฝึกทักษะอื่นๆ (ฟัง พูด อ่าน เขียน)					
19.	วิธีการสอน / กิจกรรมอื่นๆที่ครูใช้ (โปรดระบุ)					
	1.					
	2.					
	3.					

<u>ตอนที่ 2</u>: ความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ในการเรียนไวยากรณ์ท่านต้องการให้ครูใช้วิธีการสอน / กิจกรรมการสอนดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1
1.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์โดยเริ่มจากการอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์ ให้ตัวอย่างประโยค แล้วทำแบบฝึกหัด					
2.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์โดยเริ่มจากการให้ดูตัวอย่างประโยคหลายๆประโยค และช่วยกันสรุปเป็นหลักหรือกฎเกณฑ์แล้วทำแบบฝึกหัด					
3.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูแทรกการสอนไวยากรณ์ในกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสาร					
		ระดับความต้องการ				

ข้อที่	ในการเรียนไวยากรณ์ท่านต้องการให้ครูใช้วิธีการสอน / กิจกรรมการสอนดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	5	4	3	2	1
4.	ข้าพเจ้าต้องการให้มีการฝึกพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้ง จนสามารถจำได้					
5.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด					
6.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนาน เช่น เกม เพลง เป็นต้น					
7.	ข้าพเจ้าต้องการฝึกเขียนประโยคสั้นๆอธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระเมื่อการเขียนสำเร็จครูช่วยสรุปแก้ไขไวยากรณ์ให้ถูกต้อง					
8.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูใช้ภาษาไทยในการอธิบายกฎ โครงสร้าง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ					
9.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายกฎ โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ					
10.	ข้าพเจ้าต้องการฝึกแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย					
11.	ข้าพเจ้าต้องการฝึกแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ					
12.	ข้าพเจ้าต้องการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการฝึกแต่งประโยคใหม่ๆด้วยตนเอง แล้วครูตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง					
13.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์ผ่านบทอ่านที่น่าสนใจ แล้วสรุปกฎเกณฑ์การใช้ภายหลัง					
14.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์เฉพาะบางเรื่องที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน					
15.	ข้าพเจ้าต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการสอนไวยากรณ์ในรูปแบบที่หลากหลาย ไม่น่าเบื่อ					

ข้อที่	ในการเรียนไวยากรณ์ท่านต้องการให้ครูใช้วิธีการสอน / กิจกรรมการสอนดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1
16.	ความต้องการในวิธีการสอน / กิจกรรมการสอนอื่นๆ					
	1.					
	2.					
	3.					

<u>ตอนที่ 3</u> : ข้อเสนอแนะ / ความคิดเห็นอื่นๆ

----------ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ตอบแบบสอบถามค่ะ----------

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก ง
แบบสัมภาษณ์รูปแบบเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
และปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
(สำหรับครู)

แบบสัมภาษณ์สำหรับครู

แบบสัมภาษณ์รูปแบบเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

1. วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบใดที่ท่านถนัด และพบว่าใช้ได้ผล เพราะเหตุใด

---

2. ท่านคิดว่าจำเป็นต้องสอนไวยากรณ์ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายหรือไม่ เพราะเหตุใด ในทางปฏิบัติสามารถทำได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

---

3. นักเรียนที่ท่านสอนมีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่น่าพอใจหรือไม่ นักเรียนมีปัญหาใดบ้าง

---

4. ท่านคิดว่าความรู้ด้านไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทักษะอื่นๆ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) หรือไม่ เพียงใด นักเรียนที่เก่งไวยากรณ์จะเก่งในทักษะอื่นๆด้วยหรือไม่

---

5. ท่านคิดว่านักเรียนจะเรียนรู้ไวยากรณ์โดยการสอนแบบไหนมากกว่ากัน ระหว่าง แบบที่ 1 การอธิบายกฎ / โครงสร้าง ยกตัวอย่างและให้ทำแบบฝึกหัด และแบบที่ 2 ให้ฝึกใช้ประโยคที่มีโครงสร้างเป้าหมาย และให้นักเรียนสรุปกฎการใช้ภายหลัง

---

6. ท่านประสบปัญหาใดบ้าง ในการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

---

7. ท่านมีวิธีการแก้ปัญหาที่ประสบให้ผ่านพ้นไปได้อย่างไร

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก จ
แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อเทคนิควิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครู และความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (สำหรับนักเรียน)

แบบสัมภาษณ์นักเรียน

แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อเทคนิควิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครู และความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

1. นักเรียนคิดว่าความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำคัญหรือไม่เพราะเหตุใด

---

2. นักเรียนคิดว่าสามารถนำความรู้ด้านไวยากรณ์ไปใช้ได้ในทักษะอื่นๆได้หรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด

---

3. เมื่อมีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษครูใช้เทคนิคหรือกิจกรรมการสอนแบบใดบ้าง นักเรียนเรียนรู้ไวยากรณ์เพิ่มขึ้นหรือไม่

---

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหรือไม่ เพียงใด เพราะเหตุใด

---

5. นักเรียนต้องการให้ครูสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบอื่นๆด้วยหรือไม่ อย่างไร

ภาคผนวก (2) บทความวิจัย

บทความ 1

กาโสม หมาดเด็น, และนิสากร จารุมณี. (.....). ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, _____ (อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ).

ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน[1]

กาโสม หมาดเด็น[2]
Kasom Matden
นิสากร จารุมณี[3]
Nisakorn Charumanee

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ได้แก่ นักเรียนจำนวน 370 คน โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน โดยอิงเกณฑ์การทดสอบตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation) ผลการวิจัยพบว่า 1)ความสามารถด้านไวยากรณ์ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ 2) ระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01……

คำสำคัญ: ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ, ความสามารถด้านไวยากรณ์, ทักษะการอ่าน, ทักษะการเขียน

Abstract

The purposes of this study were to investigate students' English grammar ability and its relationship with reading and writing skills at Matthayomsuksa 3 level in the Secondary Educational Service Area office 16 (SEA 16). The sample was 370 students selected by using the Krejcie and Morgan (1970) sampling technique. The instrument was a test of English grammar, reading, and writing in which the test items were based on the Ministry of Education's curriculum specification. The statistics used were mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), percentage, and Pearson's correlation. The results of this study were as follows: 1) the levels of students' English grammar ability, reading and writing skills were low. 2) There were positive relationships between English grammar ability and reading skill, and between English grammar ability and writing skill. The correlation was significant at the 0.01 level…… ……

Keywords: English grammar, English grammar ability, reading skill, writing skill… …

[1]บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16

[2]นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ .....

[3]รองศาสตราจารย์ ดร. ประจำภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารในชีวิตของคนไทย และผู้คนทั่วโลก ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา และด้านอื่นๆ จึงเปรียบดั่งภาษานานาชาติ (International Language) ที่มีผู้คนส่วนใหญ่นิยมใช้เพื่อสื่อสารระหว่างประเทศมากที่สุดในปัจจุบัน (Crystal, 1997) จากบทบาทและความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะต่างๆ จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ระบบโครงสร้างของภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง ดังที่ Long and Richards (1987) ระบุว่า ไวยากรณ์เป็นหัวใจหรือแกนหลักของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ จำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์เพราะไวยากรณ์เปรียบเสมือนโครงสร้างพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ภาษา สอดคล้องกับ นเรศ สุรสิทธิ์ (2547) ที่กล่าวว่า การใช้ภาษาที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่สำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการอ่านและเขียนซึ่งเน้นความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องทางด้านหลักภาษาและไวยากรณ์มากกว่าการฟังและการพูด ทั้งนี้ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานไวยากรณ์ดี จะสามารถเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งการพูด การอ่าน และการเขียนได้เร็วกว่าและดีกว่าผู้ที่ไม่รู้หรือรู้ไวยากรณ์อังกฤษน้อย ดังนั้นนักเรียนจำเป็นต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นพื้นฐานสำคัญ เพราะไวยากรณ์เป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนของนักเรียนทุกระดับชั้น (Parrott, 2000) และดังเช่น Canale and Swain (1980) ระบุว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์และโครงสร้างทางภาษามีความสำคัญเท่ากับความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy) จึงสรุปได้ว่า การมีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ดี มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ต่อการพัฒนาทักษะอื่นๆ และย่อมจะสามารถต่อยอดและพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป ด้วยเหตุนี้ในการจัดการเรียนการสอน ครูจำเป็นต้องสอนกฎโครงสร้างอย่างละเอียดและถูกต้อง (Burges and Etherington, 2002; Ebsworth and Schweers, 1997; Potgieter and Conradie,2013)

ถึงแม้ว่าหลักสูตรการเรียนการสอนของประเทศไทยจะให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษและการพัฒนาทักษะดังกล่าว แต่ผลสัมฤทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับทักษะภาษาอังกฤษยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ดังจะเห็นได้จากผลการสำรวจความสามารถทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ปี 2009-2015 ของบริษัท Education First ซึ่งเป็นผู้นำด้านการเรียนต่อต่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทั่วโลก ที่ได้จัดอันดับระดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษ จากแบบทดสอบวัดระดับ (Placement test) ที่มีการวัดทั้งความสามารถด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ การอ่าน และการฟังผลปรากฏว่า ประเทศไทยมีผลคะแนนอยู่ในระดับต่ำมากติดต่อกันจนถึงปัจจุบัน (ดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ, 2015) และยิ่งไปกว่านั้นผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : ONET) พบว่า คะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั่วประเทศตั้งแต่ปีการศึกษา 2555-2557 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 28.71, 30.35 และ 27.46 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินที่สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) กำหนดไว้ ทั้งยังสอดคล้องกับรายงานผลการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนในมิติ O-NET ปีการศึกษา 2557 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ซึ่งได้เปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2556-2557 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับประเทศ ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 พบว่าระดับประเทศ มีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 30.35 และ 27.46 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนพัฒนาเท่ากับ -2.89 ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 29.99 และ 27.90 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนพัฒนาเท่ากับ 2.90 และระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 มีค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 31.29 และ 27.70 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าคะแนนพัฒนาเท่ากับ -3.59 จากผลดังที่ได้กล่าวมาชี้ให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าคะแนนพัฒนาของวิชาภาษาอังกฤษอยู่ระดับต้องปรับปรุงในทุกระดับ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรเร่งรัดพัฒนาทักษะต่างๆ ทางด้านภาษาอังกฤษ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16, 2557)

จากความสำคัญของทักษะด้านไวยากรณ์ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ และจากภาวะวิกฤติโดยรวมของคะแนนพัฒนาวิชาภาษาอังกฤษของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จึงจำเป็นต้องศึกษาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษซึ่งเปรียบเสมือนแกนหลักของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษว่าอยู่ในระดับใดและส่งผลต่อการพัฒนาทักษะอื่นๆ ในปัจจุบันหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านและการเขียน

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. นิยามไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสำคัญของการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผู้เชี่ยวชาญด้านไวยากรณ์หลายท่าน ได้ให้นิยามไว้สอดคล้องกัน ซึ่งสรุปได้ว่า ไวยากรณ์ คือ กฎเกณฑ์ของภาษา ซึ่งรวมถึง เสียง คำศัพท์ กลุ่มคำประโยค หลักการใช้คำ และการจัดวางคำเข้าด้วยกันให้เป็นรูปประโยคที่สามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ (Harmer, 1987; Thornbury , 2000; Cowan, 2008)

Dickins and Woods (1988) ได้กล่าวถึงความสำคัญของไวยากรณ์ไว้ว่าถ้าขาดความรู้ด้านระบบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแล้วผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะไม่เกิดความเข้าใจและไม่สามารถสื่อสารในระดับสูงได้ จึงกล่าวได้ว่าไวยากรณ์เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จและยังเป็นตัวบ่งชี้ถึงส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดในการใช้ภาษาอังกฤษในทุกทักษะทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและอาจสรุปได้ว่า ไวยากรณ์เป็นเสมือนบรรทัดฐานของรูปแบบการใช้ภาษาซึ่งเป็นหลักและแนวทางให้กับผู้ใช้หรือผู้เรียนภาษานั้นๆว่าจะพูดหรือเขียนอย่างไรกฎระเบียบหลักการทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำและสามารถนำภาษาไปใช้งานได้จริง โดยยึดไวยากรณ์เป็นหลักในการสื่อสารและทำความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นไวยากรณ์จึงเปรียบเสมือนโครงของบ้านที่เป็นฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะการสื่อสารฟัง พูด อ่าน และเขียน อันเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์และการพัฒนาทักษะอื่น ๆ (ฟัง พูด อ่าน เขียน)

Nunan (2004) กล่าวว่า การเรียนรู้รูปแบบโครงสร้างภาษาเป็นสิ่งสนับสนุนความสามารถในการนำภาษาไปใช้ได้ถูกต้องตามกฎบรรทัดฐานของภาษา กล่าวคือหากผู้เรียนภาษามีความรู้หรือความสามารถด้านไวยากรณ์ในระดับดี ก็จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้งในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดีเช่นกัน สอดคล้องกับที่ Canale and Swain (1980) และ Zhang and Min-Yan (2009) ระบุว่า สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญในการพูดให้ประสบผลสำเร็จ คือ ความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ การรู้โครงสร้างไวยากรณ์ดีช่วยให้ผู้พูด

สามารถเข้าใจรูปแบบของคำ ประโยคและสามารถคิดสร้างประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทั้งยังสามารถพูดสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว (Fluency) และใช้ภาษาอย่างถูกต้อง (Accuracy) สำหรับบทบาทไวยากรณ์ในการอ่าน กล่าวคือผู้เรียนจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้นหากมีความรู้ความเข้าใจในหลักไวยากรณ์ดี เพราะไวยากรณ์ช่วยให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นหน้าที่ของคำ โครงสร้างประโยค ซึ่งช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น(Mccarthy, 2000) และสำหรับในการเขียน ไวยากรณ์สนับสนุนการเขียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะหากผู้เรียนมีความรู้และแม่นยำในการใช้ไวยากรณ์ ก็จะช่วยให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ และประเมินการใช้คำ ทั้งยังสามารถใช้ไวยากรณ์ที่เหมาะสมในงานเขียน (Derewianka, 2008)

จากความสำคัญดังกล่าว มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ชฎาพร วจนะคัมภีร์ (2554) ทำการศึกษาเกี่ยวกับระดับความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปริ้นส์รอยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 285 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ เนื่องจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 27.0 และกลุ่มตัวอย่างไม่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นอัตราร้อยละ 73.0 ส่วนคะแนนจากแบบทดสอบวัดระดับความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.46 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.78 ข้อสรุปที่ได้จากงานวิจัยนี้คือ เมื่อผู้เรียนมีพื้นฐานไวยากรณ์ต่ำจึงไม่สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษได้ดีเช่นกัน เช่น ไม่สามารถเข้าใจในบทอ่านภาษาอังกฤษ เป็นต้น

นอกจากนี้ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ การอ่านและการเขียน เช่น Hafiz and Tudor (1990) โดยทดลองใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสองครั้ง โดยใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ในประเทศอังกฤษและปากีสถาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศสามารถนำความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้าง ที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน ไปใช้ในงานเขียนของตนเองได้ ซึ่งสรุปได้ว่าผู้เรียนอาจนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านถ่ายโอนไปสู่ทักษะเขียน แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของการปรับใช้ทักษะต่างๆ จากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจนเกิดประสิทธิผล

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์เป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาทักษะอื่นๆ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนสามารถเข้าใจหลักการใช้ไวยากรณ์ดี ก็จะสามารถนำไปสู่การใช้ และการพัฒนาทักษะต่างๆ ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งสำรวจระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน โดยมีคำถามวิจัยดังนี้

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับใด

2. ระดับความสามารถด้านไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กับความสามารถด้านการอ่านและการเขียนหรือไม่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10,753 คน ซึ่งอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (จังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 370 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางการกำหนดขนาดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcieand Morgan (1970) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างอาสาสมัครเข้าร่วมงานวิจัยตามจำนวนเป้าหมาย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษ ซึ่งสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากหลักสูตรและตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบแบ่งเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 : ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 40 ข้อโดยผู้วิจัยมีจุดประสงค์วัดระดับความรู้ความเข้าใจด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเจาะจงประเด็น (discrete points) ใช้เวลาสอบ 40 นาที โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

ข้อที่	ประเด็นไวยากรณ์	จำนวนข้อ	คะแนน		ข้อที่	ประเด็นไวยากรณ์	จำนวนข้อ	คะแนน
1.	Tense	4	4		6.	Subject verb agreement	4	4
2.	Determiner	4	4		7.	Reported speech	4	4
3.	Voice	4	4		8.	Preposition	4	4
4.	Question Tag	4	4		9.	Conditional	4	4
5.	Relative pronoun/clause	4	4		10.	Modifier	4	4

ตอนที่ 2 : ทักษะการอ่าน (Cloze tests) เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 เรื่องๆละ 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ โดยผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อทดสอบความเข้าใจในบทอ่านและโครงสร้างไวยากรณ์จากเนื้อเรื่องโดยมีจำนวนข้อที่ทดสอบด้านเนื้อหาและด้านไวยากรณ์เท่าๆกัน ใช้เวลาสอบ 30 นาที

ตอนที่ 3 : ทักษะการเขียน เป็นข้อสอบแบบอัตนัย ให้นักเรียนเขียนเรียงความเชิงเรื่องเล่าตามหัวข้อที่ระบุ คือ My favorite trip โดยกำหนดความยาวประมาณ 8-10 บรรทัดและใช้เวลาในการเขียนภายใน 50 นาที หัวข้อที่กำหนดนี้อิงกับหลักสูตรตามระดับของนักเรียน โดยมีเกณฑ์การประเมินงานเขียนที่ปรับจากเกณฑ์ของ O'Malley และ Pierce (1996) และคู่มือครู รายวิชาภาษาอังกฤษ SPRINT 3 (2557) ดังตารางต่อไปนี้

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียน

ประเด็นการประเมิน	**ระดับคุณภาพ / ระดับคะแนน**					**คะแนนรวม**
	9-10	7-8	5-6	3-4	1-2	
1. เนื้อหา	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนดทั้งหมด มีใจความสำคัญที่ชัดเจนสมบูรณ์	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนดเป็นส่วนใหญ่ มีใจความสำคัญที่ชัดเจนสมบูรณ์ในระดับค่อนข้างดี	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนดในระดับพอใช้ มีใจความสำคัญที่ชัดเจนสมบูรณ์ในระดับปานกลาง	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนดเล็กน้อย สามารถจับใจความสำคัญได้บางประเด็น	เนื้อหาไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่เขียนหรือเรื่องที่กำหนด ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้	10
2. การเรียบเรียงความคิด	งานเขียนมีการเรียบเรียงลำดับเนื้อหาได้ต่อเนื่องทั้งหมด มีความน่าสนใจและน่าติดตามในระดับดีมาก	งานเขียนมีการเรียบเรียง ลำดับเนื้อหาได้ต่อเนื่องเป็นส่วนใหญ่ มีความน่าสนใจและน่าติดตามในระดับค่อนข้างดี	งานเขียนมีการเรียบเรียง ลำดับเนื้อหาได้ต่อเนื่องในระดับพอใช้ มีความน่าสนใจและน่าติดตามในระดับปานกลาง	งานเขียนมีการเรียบเรียง ลำดับเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องเล็กน้อย มีความน่าสนใจและน่าติดตามในระดับต่ำ	งานเขียนไม่มีการเรียบเรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่อง ไม่มีความน่าสนใจและน่าติดตาม	10

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ / ระดับคะแนน					คะแนนรวม
	9-10	7-8	5-6	3-4	1-2	
3. การใช้ภาษา	ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องทั้งหมดและไม่มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำ	ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่และ/หรือไม่มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำเล็กน้อยหรือไม่เกิน 3 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องในระดับพอใช้ และ/หรือไม่มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำปานกลาง หรือไม่เกิน 5 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์และ/หรือสะกดคำผิดเกินกว่า 5 แห่ง	ใช้ไวยากรณ์และ/หรือสะกดคำผิดเป็นจำนวนมาก	10
รวม						30(100%)

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
90 ขึ้นไป	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับดีมาก
70–89	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับดี
50–69	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับพอใช้
30–49	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับน้อย
≥ 29	ความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับน้อยมาก

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Content validity) ทางด้านภาษา เนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.8 – 1.00 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานการศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ที่ไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง และนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) มีค่าเท่ากับ 0.4 และค่าอำนาจจำแนก (R) มีค่าเท่ากับ 0.20 ซึ่งหมายความว่าเครื่องมือทั้งหมดมีค่าความเชื่อมั่นสูง

3. วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และแจ้งนักเรียน โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อติดต่อขอความร่วมมือ ในการเก็บข้อมูลประกอบการวิจัย
2. นัดหมายวัน เวลาดำเนินการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง 10 แห่ง โดยขอทดสอบในคาบเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานหรือคาบที่เหมาะสม โดยครูผู้สอนและผู้วิจัยเป็นผู้คุมสอบ ทั้งนี้การนัดหมายเรื่องวัน เวลาและสถานที่ในการจัดสอบเป็นไปตามความสะดวกของแต่ละโรงเรียน
3. ดำเนินการทดสอบระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในช่วงเดือนตุลาคม 2558 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2558มีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเข้ารับการทดสอบทั้งสิ้น จำนวน 370 คน
4. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง โดยแยกเป็นความสามารถในด้านการอ่าน การเขียน และด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รับแบบทดสอบความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษคืนมา 258 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 69.72 จากนั้นดำเนินการตรวจข้อสอบดังนี้ 1) ผู้วิจัยตรวจข้อสอบไวยากรณ์ (40 ข้อ) และทักษะการอ่าน (20 ข้อ) ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยด้วยตนเอง 2) อาจารย์ระดับมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะการเขียน จำนวน 2 ท่าน เป็นผู้ตรวจข้อสอบเรียงความ ตามเกณฑ์การประเมินที่เป็นข้อกำหนดของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากการตรวจของทั้งสองท่านมาหาค่าความสัมพันธ์ พบว่าการให้คะแนนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (r=0.58) หลังจากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อหาค่าระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และค่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียน

ผลการวิจัย

การศึกษาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ปรากฏผลดังต่อไปนี้

2. **ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน**

แผนภูมิ 1 ระดับความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (N=258)

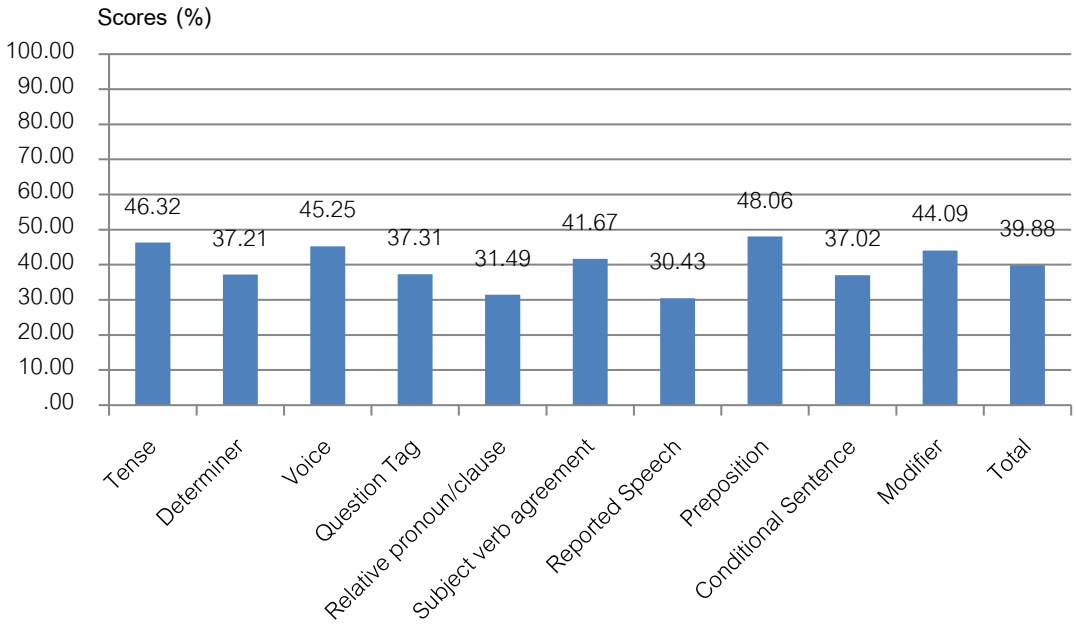

จากแผนภูมิ 1 ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ในภาพรวมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 มีระดับคะแนนความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย(ร้อยละ 39.88) และเมื่อพิจารณารายประเด็น จะเห็นได้ว่าประเด็นที่นักเรียนได้คะแนนสูงสุดคือ Preposition (ร้อยละ 48.06) รองลงมาคือ Tense (ร้อยละ 46.32) และประเด็นที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือ Reported speech(ร้อยละ 30.43)ระดับคะแนนไวยากรณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงภาวะที่เป็นปัญหาเนื่องจากคะแนนทั้งโดยภาพรวมและประเด็นย่อย ต่ำกว่าครึ่งค่อนข้างมาก

แผนภูมิ 2 ระดับความสามารถด้านการอ่าน (N=258)

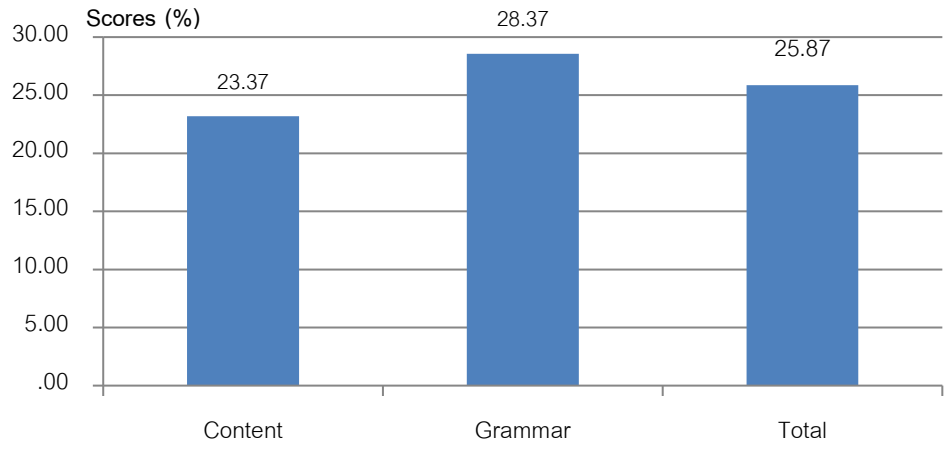

จากแผนภูมิ 2 พบว่าในภาพรวมนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 มีคะแนนระดับความเข้าใจในบทอ่าน อยู่ในระดับน้อยมาก (25.87%) และเมื่อวิเคราะห์แยกประเด็นพบว่า ความเข้าใจด้านเนื้อหา (content) อยู่ที่ระดับร้อยละ 23.37 และความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ในเนื้อหา อยู่ที่ร้อยละ 28.37 เท่านั้น

แผนภูมิ 3 ระดับความสามารถด้านการเขียน (N=258)

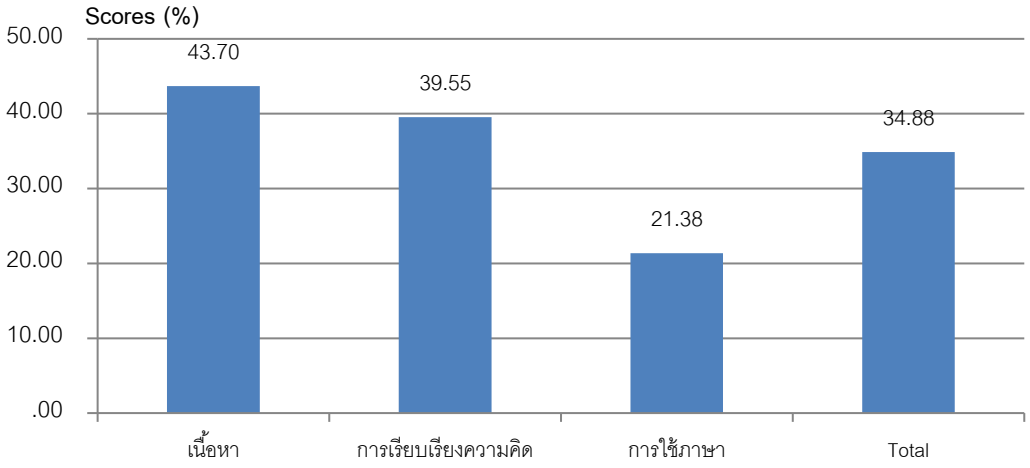

จากแผนภูมิ 3 พบว่าในภาพรวมความสามารถในการเขียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 มีผลคะแนนอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 34.88) และเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นของงานเขียนพบว่า นักเรียนมีผลคะแนนด้านเนื้อหามากที่สุด (ร้อยละ 43.70) รองลงมาคือประเด็นการเรียบเรียงความคิด (ร้อยละ 39.55) ส่วนประเด็นด้านการใช้ภาษาหรือไวยากรณ์ มีผลคะแนนน้อยที่สุด (ร้อยละ 21.38)

2. **ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน**

ตาราง 2 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนไวยากรณ์กับคะแนนการอ่านและการเขียน	คะแนนการอ่าน		คะแนนการเขียน	
	R	p-value	R	p-value
คะแนนไวยากรณ์	.405**	0.00	.372**	0.00

หมายเหตุ: **มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 2 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r=.405, p-value=0.00 และ r=.372, p-value=0.00) ซึ่งหมายความว่าหากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงก็มีแนวโน้มว่าคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนจะสูงด้วยในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ต่ำก็มีแนวโน้มจะทำให้นักเรียนมีคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนต่ำด้วยเช่นกัน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถสรุปและอภิปรายผลประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

1. **ความสามารถด้านไวยากรณ์ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ**

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า โดยภาพรวม นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 (จังหวัดสงขลาและสตูล) มีความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านและทักษะการเขียนในระดับน้อย กล่าวคือไวยากรณ์ ร้อยละ 39.88 การอ่าน ร้อยละ 25.87 และการเขียน ร้อยละ 34.88 ซึ่งนับว่าเป็นระดับที่ค่อนข้างวิกฤติ และเมื่อพิจารณาความรู้ไวยากรณ์ที่ใช้ในทักษะการอ่านหรือการใช้ความรู้ไวยากรณ์เพื่อการเขียนพบว่า อยู่ในระดับที่ต่ำมากเช่นกัน (ร้อยละ 28.57 และร้อยละ 21.38 ตามลำดับ) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของชฎาพร วจนะคัมภีร์ (2554) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับระดับความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปริ้นส์รอยแยลวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 285 คน และพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งเมื่อผู้เรียนมีพื้นฐานไวยากรณ์ต่ำ ทำให้ความสามารถในการเข้าใจภาษาอังกฤษน้อยลงเช่นกัน เช่น นักเรียนไม่สามารถอ่านสื่อการเรียนการสอนที่มีคำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากไม่เข้าใจความหมาย เป็นต้น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของนักเรียน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงก็มีแนวโน้มว่าคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนจะสูงด้วย ในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนมีคะแนนไวยากรณ์ต่ำก็มีแนวโน้มจะทำให้นักเรียนมีคะแนนการอ่านและคะแนนการเขียนต่ำด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับ นเรศ สุรสิทธิ์ (2547) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ดี ก็จะสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน ได้ดีกว่าหรือเร็วกว่าผู้ที่ไม่รู้หรือรู้ไวยากรณ์อังกฤษน้อย สอดคล้องกับ Shanahan (2013) ที่ระบุว่า ความรู้ด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนรู้ถึงลักษณะประโยคและเข้าใจประโยคที่อ่าน ทำให้ประสบความสำเร็จในการอ่านมากขึ้น ทั้งนี้ Hafiz and Tudor (1990) ระบุว่าผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ ประสบการณ์จากการเรียนภาษาอังกฤษถ่ายโอนไปสู่ทักษะการอ่านและการเขียนได้ และเช่นเดียวกับ เกศินี บำรุงไทย(2554) (อ้างถึงใน Siriluck, 1983) กล่าวว่า จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศควรฝึกฝนทักษะการเขียนอย่างสม่ำเสมอ เพราะการฝึกเขียนเป็นประจำจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับกฎเกณฑ์ หน้าที่ของภาษา และกลวิธีการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 (จังหวัดสงขลาและสตูล) อยู่ในระดับที่เป็นปัญหา จำเป็นต้องปรับปรุง และแก้ไข ดังนั้นในระดับเขตพื้นที่และโรงเรียน ควรได้รับทราบปัญหาและร่วมมือกันแก้ไขอย่างเร่งด่วน

2. นักเรียนมีความรู้ไวยากรณ์ที่เป็นตัวชี้วัดภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับต่ำกว่าครึ่งทั้งหมด และระดับความ "ไม่รู้" ในแต่ละประเด็นมีไม่เท่ากัน ดังนั้นในการสอนหรือพัฒนาสื่อการสอน จำเป็นต้องพิจารณา ระดับความรุนแรงของปัญหาประกอบด้วย

3. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านไวยากรณ์และระดับความสามารถในการอ่านและการเขียน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากความรู้ความเข้าใจทางด้านไวยากรณ์ต่ำ ก็จะส่งผลต่อทักษะอื่นๆ ทางภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านและการเขียน ดังนั้นหากผู้เรียนควรมีโอกาสได้เรียน Integrated skills ซึ่งเป็นการใช้ภาษาเหมือนสถานการณ์จริง ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีประสบการณ์การใช้ไวยากรณ์ในบริบท ซึ่งจะช่วยให้สามารถนำความรู้ไปปรับใช้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

เกศินี บำรุงไทย. (2554). ***รายงานการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้าของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร***.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ. (2558). ***การสำรวจความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้ใหญ่ในประเทศซึ่งไม่ใช่เจ้าของภาษา***. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2558, จาก http://www.ef.co.th/epi/regions/asia/thailand/.

ชฎาพร วจนะคัมภีร์. (2554). ***การศึกษาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปริ้นส์รอยแยลส์ เชียงใหม่***.สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2558, จาก http://www.prc.ac.th/Academic/TeacherResearchReport/ResearchDetail.php?ID=683.2554.

นเรศ สุรสิทธิ์. (2547).***English Grammar ไวยากรณ์ฉบับสมบูรณ์***. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.

สุนี เทียนพึ่งเวียน, และคณะ. (2557). ***คู่มือครู รายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ SPRINT 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ***.กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16. (2557). ***รายงานผลการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนในมิติ O-NET ปีการศึกษา 2557***.ม.ป.ท.

Burgess, J., & Etherington, S. (2002). ***Focus on grammatical form: Explicit or implicit?*** System,30: 433-458.

Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. ***Applied Linguistics,***1, 1-47.

Cowan, R. (2008). ***The teacher's grammar of English***. New York: Cambridge University Press.

Crystal, D. (1997). English as a global language. Cambridge: Cambridge University Press.

Derewianka, B. (2008). ***A grammar companion for primary teachers.***Sydney: PETA.

Dickins,P.M.R.,& Woods,E.G. (1988). Some criteria for the development of communicative grammar tasks. ***TESOL Quarterly***, 22(3), 623-646.

Ebsworth. M.E., & Schweers C.W. (1997). What researchers say and practitioners do: Perspectives on conscious grammar instruction in the ESL classroom. ***Applied Language Learning***, 8:237-260.

Hafiz, F. M., & Tudor I. (1990). ***Graded Readers as an Input Medium in L2 Learning***. *System* 18, 1:31-42.

Harmer, J. (1987).***Teaching and Learning Grammar***.London: Longman

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. ***Educational and Psychological Measurement,*** *30*(3), pp. 607-610.

Long, Michael H., & Richards, Jack C. (1987). ***Methodology in TESOL***, A Book of Readings, Newbury House Publishers, New York.

Mccarthy, F. (2000). Lexical and Grammatical Knowledge in Reading and Listening Comprehension by Foreign Language Learners of Spanish.***Applied Language Learning,****2000* (11), 323-348.

Nunan, D. (2004). ***Task-based language teaching.*** Cambridge, UK ; New York, NY :Cambridge University Press, 126.

Parrott, M. (2000). ***Grammar for English language teachers.*** Cambridge: Cambridge UP.

Peirce B.N. (1989). Toward a pedagogy of possibility in the teaching of English internationally: People's English in South Africa. ***TESOL Quarterly,*** 23(3):401-420.

Potgieter A.P., & Conradie S. (2013). Explicit grammar teaching in EAL classrooms: Suggestions from isiXhosa speakers' L2 data. ***Southern African Linguistic and AppliedLanguage Studies***, 31(1):111-127.

Shanahan,T.(2013).***Grammar and Comprehension: Scaffolding Student Interpretation of Complex Sentences.***Retrived on May 25, 2015 From http://www.shanahanonliteracy.com/2013/12/grammar-and-comprehension-scaffolding.html

Thornbury, S. (2000).***How to Teach Grammar.*** Harlow: Longman.

Zhang, Y. (2009). Reading to Speak: Integrating Oral Communication Skills. ***English Teaching Forum***, 2009 (1), 32-34.

ภาคผนวก (2) บทความวิจัย (ต่อ)

บทความ 2

กาโสม หมาดเด็น, และนิสากร จารุมณี. (2559). การศึกษาเทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16. *บทความนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือวิชาการ-วิจัย สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 9 ภายใต้แนวคิด "พลังมนุษยศาสตร์ พลังสังคมศาสตร์ พลังแห่งความสุขที่ยั่งยืน"*, จัดโดยมหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างวันที่ 24-25 มีนาคม 2559. โรงแรมท็อปแลนด์ จังหวัดพิษณุโลก. หน้า 241-252.

งานประชุมวิชาการระดับชาติ ของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือวิชาการ-วิจัย
สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 9
"พลังมนุษยศาสตร์ พลังสังคมศาสตร์ พลังแห่งความสุขที่ยั่งยืน"
ในระหว่างวันที่ 24-25 มีนาคม 2559 ณ โรงแรมท็อปแลนด์พิษณุโลก

การศึกษาเทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16

A Study of Grammar Teaching at Matthayomsuksa 3 Level in the Secondary Educational Service Area Office 16

กาโสม หมาดเด็น[1] และ นิสากร จารุมณี[2]

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษารูปแบบ เทคนิคการสอนและปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครูผู้สอน ความพึงพอใจต่อการสอนและความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ได้แก่ ครูผู้สอนจำนวน 76 คนและนักเรียนจำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับและแบบสัมภาษณ์ครูและนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบ วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ครูผู้สอนใช้อยู่ในระดับมาก คือการใช้เทคนิค วิธีการสอนในรูปแบบกิจกรรมต่าง ๆที่น่าสนใจ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้โดยง่าย 2) ปัญหาที่ประสบมากที่สุดในการสอนไวยากรณ์คือ นักเรียนไม่สนใจเรียน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์และมีพื้นฐานความรู้ด้านไวยากรณ์ต่ำ 3) นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจที่ครูใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการสอนไวยากรณ์และ 4) นักเรียนยืนยันความต้องการเรียนไวยากรณ์ผ่านรูปแบบกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้สื่อและกิจกรรมที่มีความน่าสนใจที่จะช่วยให้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

คำสำคัญ: การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ปัญหาการสอนไวยากรณ์ ความต้องการเรียนไวยากรณ์

Abstract

The purposes of this study were to investigate teachers' approaches and problems in teaching English grammar at Matthayomsuksa 3 level in the Secondary Educational Service Area office 16 (SEA 16), and to study students' satisfaction and needs related to English grammar study. The samples were 76 teachers and 311 students. The instruments were 2 five-point rating scale questionnaires and semi-structured interviews. The statistics used were mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), and percentage. The results were as follows: 1) most teachers used various techniques and interesting activities to facilitate students' learning of grammar; 2) the most serious problems in teaching were from students' lacking of attention, negative attitude towards English grammar, and poor English grammar knowledge; 3) most students' were satisfied with the variety of grammar teaching activities provided; and 4)students confirmed their needs in studying grammar through different techniques and a variety of learning activities, especially the use of teaching aids and interesting tasks variety facilitating their learning experience.

Keywords: English grammar teaching, teaching problems, grammar study needs

[1]กาโสม หมาดเด็น นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

[2]นิสากร จารุมณี อาจารย์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

งานประชุมวิชาการระดับชาติ ของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือวิชาการ-วิจัย
สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 9
"พลังมนุษยศาสตร์ พลังสังคมศาสตร์ พลังแห่งความสุขที่ยั่งยืน"
ในระหว่างวันที่ 24-25 มีนาคม 2559 ณ โรงแรมท็อปแลนด์พิษณุโลก

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายภาษาหนึ่งของโลก เพื่อประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น การติดต่อสื่อสาร การศึกษา การประกอบอาชีพ การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไปสู่สังคมโลกด้วย ทั้งนี้ Kirkpatrick (2010) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของผู้คนในกลุ่มประเทศอาเซียนและในกฎบัตรอาเซียนข้อที่ 34 ยังกำหนดภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาที่ใช้ในการทำงาน ภาษาอังกฤษจึงเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน สำหรับใช้ในการสื่อสารสร้างสัมพันธ์สู่โลกกว้าง ประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกของกลุ่มประเทศอาเซียนและพลเมืองของโลก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้ตระหนักถึงความสำคัญ จึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในทุกระดับชั้น โดยจัดการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันมากขึ้นเพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สามารถนำทักษะความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านการประกอบอาชีพ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทั้งสามารถใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกและเพื่อสนองนโยบายการพัฒนาประเทศให้ทัดเทียมกับนานาประเทศ

จากบทบาทและความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษดังกล่าว จึงจำเป็นสำหรับผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Peirce, 1989; De Wet, 2002) เพราะในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้นต้องอาศัยความเข้าใจทางด้านไวยากรณ์เป็นหลัก (Nunan, 2003) แต่อย่างไรก็ตาม การเรียนไวยากรณ์เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยเพราะนักเรียนคิดว่าไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยาก นำไปใช้เพื่อการสื่อสารไม่ได้ น่าเบื่อ และครูผู้สอนใช้กิจกรรมการสอนแบบดั้งเดิม (traditional activity) ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนขาดประสิทธิภาพในทักษะอื่นด้วยเช่นกัน (Musigrungsi, 2002) และดังเช่นปรากฏผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : ONET) ที่จัดสอบโดยสถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) พบว่าคะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั่วประเทศต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งประเมินได้จากคะแนนเฉลี่ย 3 ปีย้อนหลังตั้งแต่ปีการศึกษา 2555-2557อยู่ที่ร้อยละ 28.71, 30.35 และ 27.46 ตามลำดับ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวอาจมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษดังที่ Markley (2004) กล่าวว่าพฤติกรรมการสอนของผู้สอนก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาและการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาเนื่องจากพฤติกรรมการสอนของผู้สอนทั้งในด้านวิธีการและกระบวนการสอน การใช้ภาษา การปฏิบัติตนในการสอน การใช้สื่อการสอน ฯลฯ สามารถบ่งบอกและมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนะหรือเจตคติต่อการเรียนภาษาและส่งผลต่อการเรียนรู้ได้ เช่นเดียวกับ ฟาฏินา วงศ์เลขา (2553) ระบุว่า ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญในการถ่ายทอดวิชาความรู้แก่ผู้เรียน ดังนั้นจึงควรมีการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน ใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา แสวงหาเทคนิควิธีสอนใหม่ๆและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และ Morelli (2003) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีนั้นครูจำเป็นต้องรู้วิธีการสอนและต้องสอนไวยากรณ์ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลายโดยคำนึงถึงนักเรียนเป็นหลัก เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และสร้างบรรยากาศการเรียนให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง นอกจากนี้ Jacobovits (1971) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเรียนรู้เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีความพึงพอใจ ความสนใจและความต้องการของนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Stevens (1987) ที่ระบุว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษจะต้องมีความพึงพอใจและเต็มใจที่จะเรียนด้วยเช่นกัน

Thornbury (2000) อธิบายถึงวิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษว่ามี 2 แบบคือ 1) แบบนิรนัย (Deductive approach) มี 3 ขั้นตอนหลักคือ 1) ครูนำเสนอกฎโครงสร้างไวยากรณ์ 2) ครูให้ตัวอย่างโดยเน้นตรงส่วนโครงสร้างไวยากรณ์ และ 3) นักเรียนทำแบบฝึกหัดและสร้างประโยคจากกฎที่เรียนมาด้วยตัวเอง 2) แบบอุปนัย (Inductive approach) คือ ครูจะให้ตัวอย่างหลายๆประโยค ซึ่งในตัวอย่างประโยคจะมีโครงสร้างไวยากรณ์และเป้าหมายตามจุดประสงค์การสอน จากนั้นนักเรียนศึกษาและพยายามค้นหาโครงสร้างไวยากรณ์ในประโยคเหล่านั้น สุดท้ายนักเรียนฝึกหัดแต่งประโยคด้วยตัวเองโดยใช้โครงสร้างที่ค้นพบ

ทั้งนี้มีงานวิจัยหลายชิ้นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ปัญหาการสอน ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน และความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เช่น Uysal และ Bardakci (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อและวิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ในประเทศตุรกีจำนวน 108 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูร้อยละ 70 มีความเชื่อและสอนไวยากรณ์โดยใช้วิธีการดั้งเดิมคือ การสอนแบบเน้นไวยากรณ์ (Focus on forms) ถึงแม้ว่าหลักสูตรจะเน้นให้สอนแบบเน้นความหมายเพื่อการสื่อสารก็ตาม เพราะการสอนไวยากรณ์แบบเน้นไวยากรณ์ทำให้นักเรียนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าวิธีการแบบอื่นๆ

McClure (2006) ได้วิจัยเกี่ยวกับความเชื่อและการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในห้องเรียนวิชาศิลปะ จำนวน 6 คน ในประเทศจีน เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบสอบถามปลายเปิด และการสัมภาษณ์รายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่เชื่อว่า ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้กฎ โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพราะผู้เรียนที่มีความสามารถด้านไวยากรณ์จะสามารถพัฒนาทักษะอื่นๆ ได้ด้วย ดังนั้นผู้สอนส่วนใหญ่จึงนิยมจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์แบบดั้งเดิม เพราะเชื่อว่ามีประสิทธิภาพและสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนได้

Musigrungsi (2002) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในเขตการศึกษา 2 ของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยจังหวัด ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล โดยมีเป้าหมายเพื่อสำรวจความเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับบทบาทของไวยากรณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน วิธีการสอน และปัญหาของครูในการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร เครื่องมือในการสำรวจครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบบสังเกตการสอน และการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างคือครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 82 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไวยากรณ์มีบทบาทสำคัญ ส่วนในด้านการสอนนั้นผู้สอนยังใช้กิจกรรมการสอนแบบดั้งเดิม (Traditional Activity) ทั้งนี้อาจได้รับอิทธิพลมาจากประสบการณ์การเรียนของครูผู้สอน และครูยังประสบปัญหาในการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร เพราะขาดความร่วมมือจากผู้เรียน เนื่องด้วยหลายสาเหตุ เช่น จำนวนนักเรียนต่อชั้นเรียนที่มีมากเกินไป การขาดความร่วมมือจากผู้เรียน และผลของข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่เป็นรูปแบบไวยากรณ์

ธีราภรณ์ พลายเล็ก (2555) ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติและความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 แห่ง กลุ่มตัวอย่างระดับประถมศึกษาจำนวน 308 คน และระดับมัธยมศึกษา จำนวน 337 คน เครื่องมือวิจัยคือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษามีความพึงพอใจระดับมากต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่ครูใช้ เพราะมีการจัดกิจกรรมการสอนที่น่าสนใจ สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน และมีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ปองรัตน์ ศรีสืบ, และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2553) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส กลุ่มตัวอย่างจำนวน 118 คน รวมทั้งครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และการสังเกตการณ์สอนของครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความต้องการเรียนทักษะต่างๆทางภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะทางไวยากรณ์อยู่ในระดับมาก และข้อเสนอแนะคือ ควรปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนและแก้ปัญหาที่นักเรียนรับรู้โดยจัดหากิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นและดึงดูดความสนใจของนักเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิผลและประสบความสำเร็จมากขึ้น

จากผลการวิจัยที่ผ่านมา สรุปได้ว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ไวยากรณ์เป็นความรู้พื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านนี้ไปพัฒนาทักษะด้านอื่นๆให้เกิดประสิทธิภาพต่อไปได้ นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนนิยมการสอนไวยากรณ์แบบดั้งเดิมหรือแบบเน้นโครงสร้างมากกว่าการสอนแบบเน้นเพื่อการสื่อสาร และในส่วนตัวผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษของครูในรูปแบบกิจกรรมที่น่าสนใจหรือเทคนิคการสอนที่หลากหลาย และต้องการเรียนทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จากสื่อที่มีความหลากหลายเพราะเห็นว่าไวยากรณ์มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและสามารถเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาทักษะอื่นๆ ได้

งานวิจัยนี้มุ่งสำรวจ รูปแบบ เทคนิคการสอนไวยากรณ์ที่ครูใช้ในปัจจุบัน ปัญหาการสอน ความพึงพอใจและความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยมีคำถามวิจัยดังนี้

1. ครูใช้เทคนิควิธีสอนแบบใดบ้างในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
2. ครูประสบปัญหาใดบ้างในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
3. นักเรียนพึงพอใจต่อเทคนิควิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพียงใด
4. นักเรียนต้องการเรียนไวยากรณ์โดยวิธีการแบบใดบ้าง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 96 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 10,753 คน ซึ่งอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (จังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 76 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 370 คน ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางการกำหนดขนาดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (1970) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างอาสาสมัครเข้าร่วมงานวิจัยตามจำนวนเป้าหมาย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ แบบสอบถามสำหรับครูมีจุดมุ่งหมายเพื่อสอบถามรูปแบบเทคนิค วิธีการสอนและปัญหาที่ครูประสบในการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แบบสอบถามสำหรับนักเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน และความต้องการเรียนไวยากรณ์ แบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ประกอบด้วย คำถามปลายเปิดและคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 5 ระดับ คือ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five point Likert Scale) มีความหมายดังต่อไปนี้

$\bar{x}$ = 4.51 – 5.00 หมายความว่า รูปแบบเทคนิค/ ปัญหา/ ความพึงพอใจ/ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด
$\bar{x}$ = 3.51 – 4.50 หมายความว่า รูปแบบเทคนิค/ ปัญหา/ ความพึงพอใจ/ความต้องการอยู่ในระดับมาก
$\bar{x}$ = 2.51 – 3.50 หมายความว่า รูปแบบเทคนิค/ ปัญหา/ ความพึงพอใจ/ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
$\bar{x}$ = 1.51 – 2.50 หมายความว่า รูปแบบเทคนิค/ ปัญหา/ ความพึงพอใจ/ความต้องการอยู่ในระดับน้อย
$\bar{x}$ = 1.00 – 1.50 หมายความว่า รูปแบบเทคนิค/ ปัญหา/ ความพึงพอใจ/ความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

แบบสัมภาษณ์ คำถามที่ใช้สัมภาษณ์มุ่งเน้นข้อมูลเชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างทั้งครูและนักเรียน เพื่อสอบถามรูปแบบวิธีการสอน ปัญหา ความพึงพอใจต่อรูปแบบวิธีการสอน และความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (content validity) ทางด้านภาษาเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.8 – 1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนและนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานการศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ที่ไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างมาเพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ผลดังนี้คือ 1) แบบสอบถามเทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.782 และปัญหาที่ครูประสบในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.934 2) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อเทคนิควิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.928 และความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.877 ซึ่งหมายความว่าเครื่องมือทั้งหมดมีค่าความเชื่อมั่นสูง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และแจ้งนักเรียน เพื่อติดต่อขอความร่วมมือในการให้ข้อมูลประกอบการวิจัยจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. จัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือแจกแบบสอบถามกับครูและนักเรียนตามจำนวนกลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้งรวบรวมส่งคืนผู้วิจัยภายในเวลาที่กำหนด โดยผู้วิจัยนัดแนะไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3. นัดหมายวัน เวลาสัมภาษณ์ครู จำนวน 10 คนและนักเรียน จำนวน 10 คน ที่ยินดีให้สัมภาษณ์เพิ่มเติม ผู้วิจัยใช้เวลาสัมภาษณ์คนละประมาณ 20 นาที โดยจะมีการจดบันทึกข้อมูลและอัดเสียงระหว่างการสัมภาษณ์

4. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ของครูและนักเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามครูคืนทั้งหมด 76 ชุด (100%) และแบบสอบถามนักเรียน 311 ชุด (84.05 %)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อหาค่าความคิดเห็นจากแบบสอบถามของครูและนักเรียน ดำเนินการจัดกลุ่มและหาค่าเฉลี่ยของข้อมูลจากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามและสำหรับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสรุปประเด็น เพื่อใช้อธิบายประกอบข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการวิจัย

ผลการศึกษา การจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 พบประเด็นสำคัญดังนี้

1. รูปแบบ เทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 1 รูปแบบ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ(N=76)

ข้อที่	ในการสอนไวยากรณ์ท่านใช้รูปแบบ เทคนิควิธีการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	ข้าพเจ้าสอนโดยเริ่มจากอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์และยกตัวอย่างประโยคแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด	3.68	.97	มาก
2.	ข้าพเจ้าสอนโดยเริ่มจากให้ตัวอย่างประโยคและวลีอย่างพอเพียงและให้นักเรียนช่วยกันสรุปเป็นหลักและกฎเกณฑ์แล้วจึงให้ทำแบบฝึกหัด	3.89	.79	มาก
3.	ข้าพเจ้าสอนแทรกหลักโครงสร้างไวยากรณ์ เมื่อมีโครงสร้างนั้นๆปรากฏอยู่ในเนื้อหาหรือกิจกรรมการเรียนการสอน	4.05	.63	มาก
4.	ข้าพเจ้าสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคต่างๆเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น เช่น การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม เป็นต้น	4.07	.79	มาก
5.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้ง จนจำได้	3.53	.74	มาก
6.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้งจนจำได้แล้วให้ใช้คำใหม่เข้าเทียบแทน	3.53	.74	มาก
7.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนทำรายงานเกี่ยวกับหลักโครงสร้างไวยากรณ์ในเรื่องที่กำหนด	2.84	1.11	ปานกลาง
8.	ข้าพเจ้าใช้ชุดฝึกหรือแบบฝึกรูปแบบต่างๆให้นักเรียนได้ฝึก	3.78	.90	มาก
9.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนแปลประโยคจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกใช้โครงสร้างประโยคที่สอน	2.89	.96	ปานกลาง
10.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนแปลประโยคจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เพื่อฝึกใช้โครงสร้างประโยคที่สอน	3.09	1.09	ปานกลาง
11.	ข้าพเจ้าอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด	3.55	.81	มาก
12.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนเขียนแต่งประโยคตามโครงสร้างที่ปรากฏในแบบฝึกหัดในตำราเรียน	3.78	.69	มาก
13.	ข้าพเจ้าให้นักเรียนเขียนประโยคสั้นๆอธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระ หลังจากนั้นจึงช่วยสรุปแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	3.62	.85	มาก
14.	ข้าพเจ้าจัดสถานการณ์หรือเงื่อนไขการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วจึงร่วมกันสรุปเป็นหลักไวยากรณ์	3.29	.95	ปานกลาง

ข้อที่	ในการสอนไวยากรณ์ท่านใช้รูปแบบ เทคนิควิธีการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
15.	ข้าพเจ้าช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคล	3.78	.89	มาก
16.	ข้าพเจ้าช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายกลุ่ม	3.43	1.07	ปานกลาง
17.	ข้าพเจ้าสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมการเล่นเกม	3.00	.94	ปานกลาง
18.	ข้าพเจ้าใช้ภาษาไทยในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์	3.84	.82	มาก
19.	ข้าพเจ้าใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์	2.88	.97	ปานกลาง
20.	ข้าพเจ้าจัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนนำประเด็นไวยากรณ์ไปฝึกใช้ในทักษะอื่นๆ (ฟัง พูด อ่าน เขียน)	3.57	.84	มาก
21.	วิธีการสอน / กิจกรรมอื่นๆ ที่ข้าพเจ้าใช้ ได้แก่ เพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมกลุ่ม แสดงบทบาทสมมติ สอนผ่านเพลง สื่อที่น่าสนใจ และอุปกรณ์จริงที่ทันสมัย	4.15	.75	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	**3.53**	**0.87**	**มาก**

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า เทคนิควิธีการสอนที่ครูผู้สอน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ใช้อยู่ในระดับมากในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คือวิธีการสอนอื่นๆ ได้แก่ วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมกลุ่ม แสดงบทบาทสมมติ สอนผ่านเพลง และใช้สื่อที่น่าสนใจ อุปกรณ์จริงที่ทันสมัย (ข้อ 21 $\bar{x}$ = 4.15, S.D.= 0.75) วิธีสอนโดยใช้เทคนิคต่างๆเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น เช่น การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม เป็นต้น (ข้อ 4 $\bar{x}$ = 4.07, S.D.= 0.79) และวิธีสอนแบบแทรกหลักโครงสร้างไวยากรณ์ เมื่อมีโครงสร้างนั้นๆปรากฏอยู่ในเนื้อหาหรือกิจกรรมการเรียนการสอน (ข้อ 3 $\bar{x}$ = 4.05, S.D.= 0.63) ส่วนเทคนิควิธีการสอนอื่นๆส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เทคนิคการสอนที่ครูใช้อยู่ในสามอันดับสุดท้าย คือเทคนิควิธีการสอนที่เกี่ยวกับการทำรายงานหลักโครงสร้างไวยากรณ์ในเรื่องที่กำหนด (ข้อ 7 $\bar{x}$ = 2.84, S.D.= 1.11) วิธีสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์ (ข้อ 19 $\bar{x}$ = 2.88, S.D.= 0.97) และวิธีสอนที่ให้นักเรียนแปลประโยคจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกใช้โครงสร้างประโยคที่สอน (ข้อ 9 $\bar{x}$ = 2.89, S.D.= 0.96)

นอกจากนี้ผลจากการสัมภาษณ์พบว่าเทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ครูจำนวนหนึ่งนิยมใช้ คิดเป็นร้อยละ 40 คือ การสอนโดยให้ตัวอย่างประโยคหลายๆประโยคและให้นักเรียนช่วยกันสรุปกฎและกฎเกณฑ์ แล้วจึงให้ทำแบบฝึกหัด และครูร้อยละ 20 ใช้วิธีการสอนโดยให้นักเรียนทำความเข้าใจจากใบความรู้ ช่วยกันสรุปความเข้าใจ เน้นอธิบาย และทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ

2. ปัญหาที่ประสบในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 2 ปัญหาที่ประสบในการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ(N=76)

ข้อที่	ปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	นักเรียนขาดแรงจูงใจและมักคิดว่าไวยากรณ์เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย	4.04	.89	มาก
2.	นักเรียนสามารถท่องกฎไวยากรณ์ได้แต่นำไปใช้ในทักษะอื่นไม่ได้	3.70	.98	มาก
3.	ข้าพเจ้ากลัวนักเรียนจะไม่เข้าใจหากอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ	3.67	1.01	มาก
4.	ข้าพเจ้ามีความยุ่งยากในการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจหลักภาษาอังกฤษ	3.01	1.04	ปานกลาง

ข้อที่	ปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
5.	ข้าพเจ้าต้องใช้เวลานานในการสอนไวยากรณ์เพื่อการเขียนภาษาอังกฤษ	3.45	1.04	ปานกลาง
6.	กิจกรรมการสอนไม่หลากหลายเพราะต้องเน้นอธิบายกฎโครงสร้าง	3.21	1.01	ปานกลาง
7.	กิจกรรมการสอนไม่เน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะข้าพเจ้าจำเป็นต้องเน้นกิจกรรมการสอนไวยากรณ์มากกว่าทักษะอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำข้อสอบวัดผลระดับชาติได้	3.01	1.16	ปานกลาง
8.	ข้าพเจ้าขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนหรือการจัดกิจกรรมการฝึกไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	2.55	1.01	ปานกลาง
9.	ข้าพเจ้าขาดแหล่งความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนหรือการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน	2.39	1.07	น้อย
10.	ข้าพเจ้าขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการสอนภาษา เช่น คอมพิวเตอร์ อินเตอร์เน็ต	2.55	1.22	ปานกลาง
11.	ข้าพเจ้าขาดทักษะในการใช้สื่อต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ อินเตอร์เน็ต	2.11	1.07	น้อย
12.	ข้าพเจ้าไม่สามารถสร้างสื่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่น่าสนใจได้	2.41	1.05	น้อย
13.	ข้าพเจ้าขาดความรู้ในการสร้างแบบทดสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	2.12	1.06	น้อย
14.	ข้าพเจ้าขาดความมั่นใจในความรู้และการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบางประเด็น	2.34	1.04	น้อย
15.	ขนาดของชั้นเรียนหรือจำนวนของนักเรียนมากเกินไปทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถจัดกิจกรรมการสอนภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้	3.54	1.15	มาก
16.	ปัญหาอื่นๆได้แก่ นักเรียนไม่สนใจเรียน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์ มีพื้นฐานความรู้ด้านไวยากรณ์ต่ำ และครูต้องใช้เวลานานในการอธิบายไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	4.64	0.64	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	**3.04**	**1.02**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 2 โดยภาพรวมปัญหาการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.04, S.D.= 1.02) แต่ปัญหาส่วนใหญ่ที่ครูผู้สอนประสบมากที่สุด ซึ่งได้จากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามคือ ปัญหาเนื่องจากตัวผู้เรียน ได้แก่ นักเรียนไม่สนใจเรียน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์ มีพื้นฐานความรู้ด้านไวยากรณ์ต่ำ และครูต้องใช้เวลานานในการอธิบายไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (ข้อ 16 $\bar{x}$ = 4.64, S.D.= 0.64)ปัญหารองลงมา คือ นักเรียนขาดแรงจูงใจและมักคิดว่าไวยากรณ์เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย (ข้อ 1 $\bar{x}$ = 4.04, S.D.= 0.89) ในส่วนของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการสอนไวยากรณ์ของครูอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 23.71) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่าปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทักษะด้านการจัดกิจกรรมการสอน การสร้างและใช้สื่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 18.52)

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูร้อยละ 40 ได้ย้ำว่า ปัญหาที่ประสบในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ด้านไวยากรณ์ต่ำ และร้อยละ 30 ให้ความเห็นว่า นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ด้านไวยากรณ์ที่เรียนไปประยุกต์กับการเรียนทักษะอื่นๆ ในวิชาภาษาอังกฤษได้

แม้ว่าปัญหาในการสร้างและใช้สื่อในการสอนไวยากรณ์จะอยู่ในระดับน้อย ผู้สอนจำนวนมากเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษว่า หน่วยงานควรจัดให้มีการพัฒนาครูผู้สอนในด้านการผลิตสื่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ นอกจากนี้ควรแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ และส่งเสริมนักเรียนให้พัฒนาความสามารถยิ่งขึ้น ส่วนนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ไวยากรณ์ต่ำ ควรสอนซ่อมเสริม ปรับพื้นฐานใหม่ และควรสร้างเจตคติที่ดีแก่นักเรียนในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบ เทคนิควิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจต่อรูปแบบ เทคนิควิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ(N = 311)

ข้อที่	ความพึงพอใจกับวิธีการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	ครูสอนโดยเริ่มจากอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์ยกตัวอย่างประโยคแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด	4.01	.85	มาก
2.	ครูสอนโดยเริ่มจากให้ตัวอย่างประโยคและวลีอย่างพอเพียงและให้นักเรียนช่วยกันสรุปเป็นหลักและกฎเกณฑ์แล้วจึงให้ทำแบบฝึกหัด	3.88	.87	มาก
3.	ครูสอนหลักโครงสร้างไวยากรณ์โดยแทรกอยู่ในเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน	4.04	.85	มาก
4.	ครูให้นักเรียนพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้ง จนจำได้	3.79	.93	มาก
ข้อที่	**ความพึงพอใจกับวิธีการสอน**	$\bar{x}$	**S.D.**	**แปลผล**
5.	ครูให้นักเรียนพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้งจนจำได้แล้วให้ใช้คำใหม่เข้าเทียบแทน	3.78	.90	มาก
6.	ครูให้นักเรียนทำรายงานเกี่ยวกับหลักโครงสร้างไวยากรณ์ในเรื่องที่กำหนด	3.53	1.02	มาก
7.	ครูใช้ชุดฝึกหรือแบบฝึกรูปแบบต่างๆให้นักเรียนได้ฝึกหัด	3.97	.91	มาก
8.	ครูให้นักเรียนแปลประโยคจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	3.78	.88	มาก
9.	ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด	3.94	.90	มาก
10.	ครูให้นักเรียนเขียนแต่งประโยคตามโครงสร้างที่ปรากฏในแบบฝึกหัดในตำราเรียน	3.82	.94	มาก
11.	ครูให้นักเรียนเขียนประโยคสั้นๆอธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระหลังจากนั้นครูจึงช่วยสรุปแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภายหลัง	4.00	.92	มาก
12.	ครูจัดสถานการณ์หรือเงื่อนไขการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วจึงร่วมกันสรุปเป็นหลักไวยากรณ์	3.89	.91	มาก
13.	ครูช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายบุคคล	3.88	.93	มาก
14.	ครูช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนรายกลุ่ม	3.84	.96	มาก
15.	ครูสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมการเล่นเกมส์	3.75	1.12	มาก
16.	ครูใช้ภาษาไทยในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์	3.99	.93	มาก
17.	ครูใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการอธิบายและสอนกฎไวยากรณ์	3.76	.92	มาก

18.	ครูจัดกิจกรรมโดยใช้ประเด็นไวยากรณ์ในการฝึกทักษะอื่นๆ (ฟังพูดอ่านเขียน)	4.02	.85	มาก
19.	วิธีการสอน / กิจกรรมอื่นๆที่ครูใช้ ได้แก่ ใช้เกม เพลงใช้สื่อน่าสนใจเทคนิคการจำทำแบบฝึกหัดซ้ำๆการนำเสนอหน้าชั้นเรียนอธิบายอย่างละเอียดแสดงบทบาทสมมติสอนนอกห้องเรียนเพื่อนช่วยเพื่อนทำงานกลุ่มและฝึกเขียนประโยคจากเรื่องที่เรียน	4.20	.62	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	**3.88**	**0.90**	**มาก**

จากตารางที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบ เทคนิควิธีสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครูในระดับมากทั้งหมด ($\bar{x}$ = 3.88, S.D.= 0.90) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบวิธีการสอนของครูในระดับมากสามอันดับแรก คือ ประเด็นเพิ่มเติมอื่นๆจากคำถามปลายเปิด คือ วิธีการสอน / กิจกรรมอื่นๆที่ครูใช้ ได้แก่ สื่อน่าสนใจ เพลง เทคนิคการจำ ทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ การนำเสนอหน้าชั้นเรียนการอธิบายอย่างละเอียด การแสดงบทบาทสมมติ การสอนนอกห้องเรียน เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน การทำงานกลุ่มและการฝึกเขียนประโยคจากเรื่องที่เรียน เป็นประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ข้อ 19 $\bar{x}$ = 4.20, S.D.= 0.62) ครูสอนหลักโครงสร้างไวยากรณ์โดยแทรกอยู่ในเนื้อหาและกิจกรรมการสอน (ข้อ 3 $\bar{x}$ = 4.04, S.D.= 0.85) และครูจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้ประเด็นไวยากรณ์ในการฝึกทักษะอื่นๆ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) (ข้อ 18 $\bar{x}$ = 4.02, S.D.= 0.85)

อย่างไรก็ดีผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับรูปแบบ เทคนิควิธีการสอนที่ครูส่วนใหญ่ใช้ นักเรียนร้อยละ 50 ระบุว่า สอนแบบอธิบายโครงสร้าง ยกตัวอย่าง และทำแบบฝึกหัด ซึ่งเมื่อสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนไวยากรณ์แบบดังกล่าวพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 40) และระดับน้อย (ร้อยละ 30)

4. ความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตารางที่ 4 ความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (N=311)

ข้อที่	ความต้องการให้ครูใช้วิธีการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์โดยเริ่มจากการอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์ ให้ตัวอย่างประโยค แล้วทำแบบฝึกหัด	4.18	.85	มาก
2.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์โดยเริ่มจากการให้ดูตัวอย่างประโยคหลายๆประโยค และช่วยกันสรุปเป็นหลักหรือกฎเกณฑ์แล้วทำแบบฝึกหัด	4.09	.84	มาก
3.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูแทรกการสอนไวยากรณ์ในกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสาร	4.14	.84	มาก
4.	ข้าพเจ้าต้องการให้มีการฝึกพูดหรือเขียนประโยคหรือวลีในโครงสร้างภาษาที่ต้องการซ้ำหลายๆครั้ง จนสามารถจำได้	4.14	.90	มาก
5.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ทีละประเด็นอย่างละเอียด	4.28	.88	มาก
6.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูสอนไวยากรณ์ผ่านกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนาน เช่น เกม เพลง เป็นต้น	4.37	.88	มาก
7.	ข้าพเจ้าต้องการฝึกเขียนประโยคสั้นๆอธิบายรูปภาพโดยใช้ภาษาอังกฤษอย่างอิสระเมื่อการเขียนสำเร็จครูช่วยสรุปแก้ไขไวยากรณ์ให้ถูกต้อง	4.21	.82	มาก
8.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูใช้ภาษาไทยในการอธิบายกฎ โครงสร้าง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	4.12	.88	มาก

9.	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายกฎ โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	3.90	.90	มาก
10.	ข้าพเจ้าต้องการฝึกแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย	4.31	.83	มาก
11.	ข้าพเจ้าต้องการฝึกแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	4.23	.84	มาก
12.	ข้าพเจ้าต้องการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการฝึกแต่งประโยคใหม่ๆด้วยตนเอง แล้วครูตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง	4.22	.89	มาก
13.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์ผ่านบทอ่านที่น่าสนใจ แล้วสรุปกฎเกณฑ์การใช้ภายหลัง	4.26	.80	มาก
14.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนไวยากรณ์เฉพาะบางเรื่องที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	4.20	.85	มาก
15.	ข้าพเจ้าต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการสอนไวยากรณ์ในรูปแบบที่หลากหลาย ไม่น่าเบื่อ	4.50	.71	มาก
16.	ความต้องการในวิธีการสอน / กิจกรรมการสอนอื่นๆ ได้แก่ การสอนผ่านกิจกรรมและสื่อน่าสนใจ การอธิบายอย่างละเอียด การทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ การจัดกิจกรรมที่สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติเพื่อฝึกสิ่งที่เรียนมาและใช้เทคนิคการจำไวยากรณ์	4.73	.47	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	**4.24**	**0.82**	**มาก**

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{x}$ = 4.24, S.D. = 0.82) ส่วนวิธีการสอนที่นักเรียนมีความต้องการมากที่สุดในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คือ การสอนผ่านกิจกรรมและสื่อน่าสนใจ การอธิบายอย่างละเอียด การทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ ให้มีกิจกรรมที่สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติเพื่อฝึกสิ่งที่เรียนมา และใช้เทคนิคการจำไวยากรณ์ (ข้อ 16 $\bar{x}$ = 4.73, S.D. = 0.47)

นอกจากนี้ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนร้อยละ 73 ต้องการให้ครูใช้เทคนิคการสอนดีๆ เช่น เทคนิคการจำ เล่นเกม เน้นความสนุก ไม่น่าเบื่อและอาจใช้สื่อที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน และร้อยละ 27 อยากให้มีกิจกรรมที่ฝึกความมั่นใจในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น การแสดงละคร เข้าค่ายภาษาอังกฤษ เป็นต้น

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย สามารถสรุปประเด็นสำคัญและอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. เทคนิค วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมครูผู้สอน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (จังหวัดสงขลาและสตูล)ใช้เทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นความสนใจนักเรียนในการเรียนไวยากรณ์ให้มากขึ้น จะเห็นได้ว่ารูปแบบ เทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ที่ครูใช้ในปัจจุบันไม่ใช่วิธีการสอนแบบนิรนัย (Deductive approach) แต่พยายามใช้กิจกรรมเสริมความเข้าใจผ่านสื่อต่างๆและแทรกการสอนไวยากรณ์เมื่อปรากฏในเนื้อหาแทนเป็นลักษณะการสอนที่คล้ายแบบอุปนัย (Inductive approach) แต่เมื่อวิเคราะห์อย่างละเอียดอาจกล่าวได้ว่า วิธีการสอนที่ครูใช้ในปัจจุบัน คือวิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างแบบนิรนัย (Deductive approach) และอุปนัย (Inductive approach) ทั้งนี้ผลการวิจัยแตกต่างจาก Musigrungsi (2002) ที่ระบุว่า ครูผู้สอนยังคงใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม (Traditional approach) ในการสอนภาษาอังกฤษ ข้อค้นพบนี้อธิบายได้ว่า อาจเป็นผลมาจากการที่หลักสูตรกำหนดให้มีการสอนแบบเน้นภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language approach) หรือครูได้รับการอบรมวิธีการสอนใหม่ๆ ทำให้ตระหนักถึงทฤษฎีและรูปแบบ วิธีการสอนที่นำไปสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนที่เปลี่ยนไปจากเดิม

2. ปัญหาในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ปัญหาหลักที่ครูระบุ เป็นประเด็นที่มีสาเหตุมาจากตัวผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ไวยากรณ์ต่ำ นักเรียนไม่สนใจเรียน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์ ขาดแรงจูงใจในการเรียนไวยากรณ์และมักคิดว่าไวยากรณ์เป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในทักษะภาษาอังกฤษอื่นๆ ได้ ยกเว้นการสอบเข้าในระดับที่สูงขึ้นเท่านั้นซึ่งสอดคล้องกับ Musigrungsi (2002) ที่ระบุว่า การเรียนไวยากรณ์เป็นปัญหาสำหรับเด็กไทย เพราะนักเรียนคิดว่าไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยาก น่าเบื่อ และนำไปใช้ในทักษะการสื่อสารไม่ได้

3. ความพึงพอใจต่อรูปแบบ เทคนิค วิธีการสอนของครู

ผลวิจัยแสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมจากแบบสอบถามนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบ เทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของครูในระดับมาก เพราะครูใช้เทคนิคการสอนที่น่าสนใจ ใช้กิจกรรมหลากหลายรูปแบบ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับรูปแบบการสอนที่ครูระบุว่าใช้ในการสอน และเช่นเดียวกับ Bloom (1976) กล่าวว่า ครูที่สามารถจัดเตรียมกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้เทคนิคการสอนที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับความสนใจของเด็ก จะทำให้นักเรียนมีความสนใจ มีความสุขในการเรียน มีความตั้งใจในการเรียน และจะส่งผลให้กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แต่ทั้งนี้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนจำนวนหนึ่งมีความพึงพอใจต่อเทคนิคการสอนของครูในระดับปานกลาง เพราะครูสอนโดยเน้นการอธิบายและให้จำกฎมากกว่าความเข้าใจการใช้ไวยากรณ์ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์ อย่างไรก็ดีความเห็นต่างนี้ มีเพียงจำนวนน้อย ความพึงพอใจของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมากคือ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน มีความรู้ในเรื่องที่จะสอนเป็นอย่างดี และมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย

4. ความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ด้านความต้องการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนทั้งหมดต้องการจะเรียนโดยให้ครูใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติ และการสอนโดยใช้เทคนิคในการจำ เพราะจะทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้นและสามารถในไปใช้ในการสอบประเมินความรู้หรือการสอบเข้าเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ สอดคล้องกับ ปองรัตน์ ศรีสืบ, และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2553) ที่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายจะสามารถกระตุ้นและดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ดี และส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิผลและประสบความสำเร็จมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

1. ผลการวิจัยชี้ให้เห็นรูปแบบ เทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ครูปัจจุบันนิยมใช้ว่า มีความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงและผสมผสานวิธีการสอนระหว่างนิรนัยและอุปนัย ทั้งนี้เพราะผู้สอนตระหนักถึงรูปแบบ วิธีการสอนปัญหาการเรียนไวยากรณ์ของผู้เรียน และต้องการให้ผู้เรียนสนใจเรียนไวยากรณ์มากขึ้น และวิธีการดังกล่าวเป็นที่พึงพอใจของนักเรียน ดังนั้นการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้วิธีผสมผสานอุปนัยและนิรนัย อาจจะเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในภาวะปัจจุบัน

2. รูปแบบ เทคนิค วิธีการสอนไวยากรณ์ที่นักเรียนพึงพอใจและต้องการเรียนมากที่สุด คือ สอนผ่านเกม เพลง เพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมกลุ่ม แสดงบทบาทสมมติ ใช้สื่อที่น่าสนใจ และอุปกรณ์จริงที่ทันสมัย เป็นต้น รูปแบบและวิธีการดังกล่าวจะช่วยลดปัญหาการไม่สนใจเรียน เพราะสามารถกระตุ้นความสนใจ เพิ่มแรงจูงใจ และสามารถปรับทัศนคติที่ดีในการเรียนไวยากรณ์ของนักเรียนได้ ดังนั้นครูควรใช้เทคนิคที่หลากหลาย น่าสนใจ เหมาะกับเรื่องที่สอนและสภาพนักเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับความรู้จากสิ่งที่เรียนอย่างเต็มที่และได้พัฒนาทักษะต่างๆในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมากกว่าให้ทำเพียงแบบฝึกหัดหรือการท่องจำ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเบื่อสำหรับนักเรียน

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ.(2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ปองรัตน์ ศรีสีบ, และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์. (2553). การศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์,* 2 (3), 84-98.

ฟาฏินาวงศ์เลขา. (2553). *พัฒนาภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและเวทีโลก.* สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2558 จาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=21571&Key=hotnews.

ธีราภรณ์ พลายเล็ก. (2555). *เจตคติและความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.* กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สถาบันพัฒนาและวิจัย.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16. (2557*). รายงานผลการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนในมิติ O-NET ปีการศึกษา 2557*.ม.ป.ท.

Bloom, B.S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York: McGraw-Hill.

De Wet, C. (2002). Factors influencing the choice of English as language of learning and teaching (LoLT) -A South African perspective. *South African Journal of Education*, 22:119-124.

Jakobovits, L. A. (1971). *Foreign language learning: A psycholinguistic analysis of the issues.* Rovley Mass: Newbury House.

Kirkpatrick, A. (2010). *English as a lingua franca in ASEAN: The multilingual model*. Hong Kong: Hong Kong University Press.

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and psychological measurement, 30*(3): 607- 610.

Markley, T. (2004). Defining the effective teacher: Current arguments in education. *Essays in education, 11*(3) : 1-14.

McClure, E. S. (2006). *Six middle school English language arts teachers' belief about grammar and their of grammar while participating in a professional community*. Unpublished dissertation. Atlanta, Georgia: College of education, Georgia.

Morelli, J. A. (2003). *Ninth graders' attitudes toward different approaches to grammar instruction. Unpublished dissertation.The graduate school of education*, Fordham University, New York.

Musigrungsi, M. (2002). *An investigation of English grammar teaching in government secondary schools in educational region II*. A thesis for master. Thailand, Prince of Songkla University.

Nunan, D. (2003).The impact of English as a global language on educational policies and practices in the Asia-Pacific region.*TESOL Quarterly*, 37(4): 589 - 613.

Peirce, B.N. (1989). Toward a pedagogy of possibility in the teaching of English internationally: People's English in South Africa. *TESOL Quarterly*, 23(3):401- 420.

Stevens, P. (1987). *Language learning and language teaching: Towards an integrated model.* George town University Press.

Thornbury, S. (2000). *How to teach grammar*. Harlow: Longman.

Uysal, H.H. & Bardakci, M. (2014). Teacher beliefs and practices of grammar teaching: Focusing on meaning, form, or forms? *South African Journal of Education*, 34(1): 1-16.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล นางสาวกาโสม หมาดเด็น

รหัสประจำตัว 5711121031

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	สถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ศศ.บ. (ศึกษาศาสตร์)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2553
ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์)	วิทยาเขตปัตตานี	

ทุนการศึกษา (ที่ได้รับในระหว่างการศึกษา)

ทุนช่วยเหลือการทำวิจัยจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ทุนช่วยเหลือการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ตำแหน่ง ครู คศ.1 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

กาโสม หมาดเด็น, และนิสากร จารุมณี. (....). ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านไวยากรณ์กับทักษะการอ่านและการเขียน. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, ___ (อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ).

กาโสม หมาดเด็น, และนิสากร จารุมณี. (2559). การศึกษาเทคนิควิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16. *บทความนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือวิชาการ-วิจัย สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 9 ภายใต้แนวคิด "พลังมนุษยศาสตร์ พลังสังคมศาสตร์ พลังแห่งความสุขที่ยั่งยืน"*, จัดโดยมหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างวันที่ 24-25 มีนาคม 2559. ณ โรงแรมท็อปแลนด์ จังหวัดพิษณุโลก. หน้า 241-252.